

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI PREKRŠAJNI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Avenija Dubrovnik br. 8

Poslovni broj: Pp-6730/2025

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski prekršajni sud u Zagrebu, po sutkinji Vesni Fumiš, uz sudjelovanje zapisničarke Mirjane Šupljika Svetec, u prekršajnom postupku protiv okrivljenika Marijana Knezovića, zastupanog po branitelju Bojanu Opačiću, odvjetniku iz Zagreba, zbog prekršaja iz čl. 10. st. 1. toč. 3. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji ("Narodne novine" broj 70/2017., 126/2019., 84/2021., 114/2022., 36/2024.), kažnjivog po čl. 22. st. 2. istog Zakona, pokrenutog povodom optužnog prijedloga PU zagrebačke, III Policijske postaje Zagreb, Klasa: 211-07/25-5/12393 od 13. svibnja 2025. nakon provedenog žurnog postupka, temeljem čl. 179. i čl. 183. Prekršajnog zakona ("Narodne novine", broj 107/07., 39/13., 157/13., 110/15., 70/17., 118/18. i 114/2022.), u odsutnosti okrivljenika i ovlaštenog predstavnika tužitelja, dana 23. lipnja 2026. javno je objavio i

p r e s u d i o j e

I.) Okrivljenik: Marijan Knezović, OIB 98033262611, sin Josipa i Anice Knezović, djevojačko prezime majke Buljan, rođen 13. srpnja 1996. u Mostaru, BiH, državljanin RH, VSS, po zanimanju mali poduzetnik i trgovac kapitalom, zaposlen u vlastitoj firmi ZRILUX INTERNATIONAL d.o.o. s mjesečnim primanjima od 935,00 eura, razveden, otac jednog maloljetnog djeteta, prekršajno kažnjavan, s prebivalištem u Zagrebu, Lanište 20,

kriv je

što je dana 13. svibnja 2025. oko 17:00 sati, na adresi u Zagrebu, I Retkovec 5, počinio psihičko nasilje u obitelji na štetu šogorice – sestre svoje supruge Ivane Tunjić, na način da joj se na ulici obratio riječima: "Kurvo, jedi više brokule", što je kod Ivane Tunjić izazvalo osjećaj uznemirenosti i povredu dostojanstva, a čime je ponovio nasilje u obitelji jer je pravomoćno proglašen krivim presudom Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj Pp-1317/2024 od 12. travnja 2024. koja je istog dana postala pravomoćna, radi djela prekršaja iz članka 22. stavka 3. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji,

dakle, ponovio je nasilje iz stavka 1. članka 22. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji,

čime je počinio prekršaj iz članka 10. stavak 1. točka 3. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji, a kažnjiv po članku 22. stavku 2. istog Zakona,

pa mu se temeljem citiranog propisa

izriče

novčana kazna u iznosu od 900,00 (devetstoeura) eura

Temeljem odredbe članka 40. stavak 1. i 3. Prekršajnog zakona, okrivljeniku se u izrečenu novčanu kaznu uračunava vrijeme uhićenja po policiji od 13. svibnja 2025. u 21:30 sati do 14. svibnja 2025. u 13:30 sati, kao 2 (dva) dana uhićenja, odnosno kao 79,64 eura (sedamdesetdeveteura šezdesetčetiricenta) novčane kazne, računajući svaki započeti dan uhićenja kao 39,82 eura (tridesetdeveteura osamdesetdvacenta) novčane kazne, tako da okrivljenik ima za platiti 820,36 eura (osamstodvadeseteura tridesetšestcenti).

II.) Temeljem čl. 33. st. 11. Prekršajnog zakona ("Narodne novine" broj 107/2007., 39/2013., 157/2013., 110/2015., 70/2017., 118/18. i 114/2022.), okrivljenik je obvezan platiti novčanu kaznu u roku od 3 (tri) mjeseca po pravomoćnosti ove presude. Temeljem čl. 152. st. 3. i čl. 183. st. 2. PZ-a, u svezi sa čl. 48. Zakona o izmjenama i dopunama PZ-a (NN br. 39/13), sud upozorava okrivljenika da ako u roku koji mu je određen za plaćanje novčane kazne, uplati 2/3 (dvije trećine) izrečene novčane kazne, smatrat će se da je novčana kazna u cjelini plaćena.

III.) Temeljem članka 139. stavak 3. u vezi s člankom 138. stavak 2. i 3. Prekršajnog zakona, okrivljenik je obvezan platiti troškove prekršajnog postupka u paušalnom iznosu od 50,00 (pedeset) eura u roku od 3 (tri) mjeseca od pravomoćnosti ove presude, a u protivnom troškovi će biti naplaćeni prisilno, temeljem članka 152. stavak 4. i stavak 11. Prekršajnog zakona.

Obrazloženje

1. MUP, PUZ-a, III Policijska postaja Zagreb, pod brojem Klasa: 211-07/25-5/12393 od 13. svibnja 2025. podnijela je ovom Sudu dana 14. svibnja 2025. optužni prijedlog protiv okrivljenika, te je ovlašteni tužitelj dopunio optužni prijedlog na ročištu 26. siječnja 2026., a sve radi djela prekršaja činjenično i pravno opisanog u izreci ove presude.

2. U obrani okrivljenik je naveo: "Ne smatram se krivim i ne priznajem prekršaj za koji me se tereti. Kritičnog dana dogodilo se sljedeće. Ja sam tog dana imao viđanje sa djetetom jer je to Sud odredio, u trajanju od jednog ili dva sata da provedem sa djetetom uz nadzor socijalne radnice. Inače, brak između mene i Josipe Knezović je prestao pravomoćno u lipnju 2025. Imamo zajedničko malodobno dijete. Ja sam došao na adresu u Retkovec radi viđanja djeteta, došao sam automobilom. Ja sam imao dogovor sa socijalnom radnicom Ivanom Pašer-Glumac da se nađemo kod crkve u Retkovcu. Ja sam parkirao vozilo u blizini stana moje prijateljice, ispred njene zgrade, a to je u blizini stana gdje živi obitelj Tunjić. To nije ista zgrada u kojoj je obitelj Tunjić ali je u blizini. Ja sam krenuo prema crkvi, vidio sam da iza mene hoda Ivana Tunjić, sestra moje bivše supruge, mislio sam da me slijedi, jer kako sam ja prelazio cestu tako je ona prelazila cestu, tri puta. Ja sam se tada okrenuo i rekao joj "kani me se, jedi brokulu". Ona nije na to ništa odgovorila. Pojašnjavam Sudu ja sam se približavao mjestu susreta na uglu kod crkve, prvo sam čuo dijete da plače, onda sam vidio

nadzornicu da nosi dijete prema meni, isto se umirilo, bivšu suprugu tada nisam vidio odnosno nisam siguran jesam li ju vidio u daljini. Pretpostavljam da sam suprugu vidio u daljini jer je ona sigurno donijela dijete nadzornici. Kad sam prišao nadzornici ona mi je dala dijete u ruke, ono se smirilo. Na upit Suda iskazujem: "Ja ne znam gdje je Ivana Tunjić otišla nakon što je hodala za mnom, a nakon otprilike 15-tak minuta sam ju vidio u parkiću preko puta kafića gdje smo bili dijete, nadzornica i ja. Napominjem da sam dan ranije nagovijestio nadzornici da dijete želim odvesti u Grad mladih što je nekoliko minuta vožnje, ona se s tim složila međutim ona mi je pri tom susretu rekla da je majka djeteta to zabranila, ja sam se rastužio. Ja sam rekao da jedino Sud može zabraniti, a ne ona. Budući sam vidio Ivanu Tunjić u parku, hodala je prema parku, nisam htio ići u park sa djetetom jer nisam htio biti blizu nje". Na upit Suda izjavio je: "Sa Ivanom sam bio u površnom ali pristojnom odnosu u komunikaciji do rastave, kasnije ne. U kaznenom postupku koji se vodio protiv bivšeg partnera Josipe Tunjić je Ivana Tunjić dala lažan iskaz o čemu ne postoji sudska presuda (lažan iskaz) jer ju ja nisam za to tužio. Nakon što sam parkirao vozilo kritične zgrade ja sam prošao pješice pored zgrade gdje živi obitelj Tunjić. U autu sam imao i sjedalicu. Sa strane s koje sam ja prolazio pored njihove zgrade ne može se vidjeti balkon, nisam nikoga vidio na balkonu, niti sam išta viknuo prema stanu. Nije točno da sam prolaskom pored zgrade obratio se bilo kome riječima navedenim u optuženju "Izađite pičkice, svi Tunjići sve ću vas prebiti". Nisam rekao oštećenoj rečenicu navedenu u optuženju. Ja osobno sestru bivše supruge ne smatram kurvom i ne smatram da je debela. Otprilike je 40 metara od mjesta gdje sam se parkirao do zgrade gdje živi obitelj Tunjić. Od zgrade gdje živi obitelj Tunjić do crkve je nešto više od 100-njak metara. Ja sam na tom epskom putovanju od parkiranja vozila do crkve samo u jednom trenutku vidio iza sebe Ivanu Tunjić kako sam već naveo, slijedila me je. Napominjem Sudu da sam ja kad sam se približio mjestu susreta pustio Ivanu Tunjić da prođe jer ja se nikad, a već su bila 3-4 susreta ranije na taj način, ne približavam majci djeteta već čekam da mi nadzornica donese dijete. Koliko se sjećam, u odluci privremenoj mjeri o viđanju djeteta je bilo navedeno da dijete viđam u određenim terminima u blizini stanovanja majke. Zadnji put sam vidio dijete u rujnu ili listopadu 2025. kod liječnika."

Branitelj izjavljuje: Privremena mjera je vrijedila 6 mjeseci, a nova odluka nije donijeta. Na upit Suda okrivljenik je izjavio: "U vrijeme kritičnog događaja Josipa je živjela na adresi roditelja sa djetetom". Na pitanje branitelja okrivljenik je izjavio: "Meni je poštapalica - jedi brokulu - i inače ljudima iz mog kraja." Na upit branitelja okrivljenik je izjavio: "Mislim da bi Ivana Tunjić imala motiv za davanje lažnog iskaza jer je ona svoju sestru pokušavala na sve načine nagovoriti da prekine ljubavni odnos sa mnom u tom trenutku." Branitelj izjavljuje: "Smatram da Ivana Tunjić očito lako može dati činjenično netočan iskaz". Punomoćnik oštećenice izjavljuje: "Branitelj nema nikakav dokaz da je imenovana dala lažan iskaz jer o tome nema sudske presude i predlažem da se sve njegove konstatacije u svezi navedenog zanemare. Smatram da je prejudiciranje branitelja o eventualnom davanju iskaza svjedoka u ovom postupku neosnovano i time se branitelj stavlja u ulogu suda." Na pitanje branitelja okrivljenik odgovara: „loši odnosi između mene i obitelji Tunjić su zbog toga što su me već neistinito prijavljivali, otac mi je već prijetio pištoljem, ucjenjivao me, što sam prijavio." Na upit tužitelja o tome je li ikada sa suprugom pokušao riješiti probleme u vezi optužbe okrivljenik odgovara: „Ne, o ovom događaju nisam razgovarao sa bivšom suprugom na način da bi pokušali izgladiti taj sukob. Uvijek sam svu komunikaciju imao s njom u vezi viđanja djeteta." Na pitanje punomoćnika oštećenice okrivljenik je odgovorio: "Dok sam bio u društvu

sa nadzornicom i djetetom popio sam jedan pelinkovac, a nakon susreta sa djetetom sam u drugom lokalu popio pivu i pelinkovac. Prije dolaska na susret sa djetetom nisam ništa konzumirao alkohol."

3. U dokaznom postupku saslušani su svjedoci Ivana Tunjić, Josipa Knezović, Ivana Pašer Glumac, Marko Tunjić i Anica Tunjić, provedeni su dokazi suočenjem između okrivljenika i svjedokinje Ivane Tunjić, između okrivljenika i svjedokinje Josipe Knezović, između okrivljenika i svjedoka Marka Tunjića, te između okrivljenika i svjedokinje Anice Tunjić, te je izvršen uvid i pročitana je dokumentacija koja prileži spisu i to: naredba u smještanju u posebnu prostoriju do prestanka djelovanja opojnog sredstva od 13. svibnja 2025., zapisnik o alkotestiranju, izvješće o uhićenju, procjena žrtve, službena zabilješka o dojavi, izvod iz prekršajne evidencije, punomoć za Odvjetničko društvo Hrabar i partneri, punomoć za branitelja okrivljenika od 13. svibnja 2025., rješenje Ureda predsjednice od 6. listopada 2025., zamjenička punomoć od 20. siječnja 2026., dopis branitelja okrivljenika od 20. svibnja 2026. i fotografije isprintane s aplikacije Google Maps.

3.1. Svjedokinja Ivana Tunjić iskazala je na ročištu dana 26. siječnja 2026.: "Dobro se sjećam kritičnog događaja, znam da je bio susret u 17:00 sati između okrivljenika i moga nećaka, susret je bio dogovoren u kvartu kod crkve. Mi smo u 5 do 17:00 izašle iz zgrade ja, sestra Josipa i nećak i našle smo se ispred zgrade s nadzornicom. Od tog mjesta do crkve je kratka udaljenost. Nadzornica je rekla da joj je mobitel prazan i je li ga možemo napuniti u stanu i ja sam se vratila s njenim mobitelom u stan kod roditelja i dala mami mobitel na punjenje. Potom sam izašla iz zgrade i vidjela sam meni sa desne strane okrivljenika, on je mene isto vidio i kada je prolazio pored zgrade gdje nam je stan i mene je vidio i u trenutku kada je mene vidio je doviknuo: "Izađite pičkice, Tunjići sve ću vas prebiti". Zgrada je tada meni bila sa lijeve strane. Pojašnjavam Sudu čim je mene vidio, a on mi je bio sa desne strane, a zgrada mi je bila s lijeve strane, dobacio je navedenu rečenicu mojim roditeljima koji su bili na balkonu, a nakon toga je mene počeo vrijeđati riječima: "Kurvo, jedi više brokule, nitko te neće". On je mene vidio kada je to dobacio roditeljima. Ja sam se u tom trenutku osjećala užasno jer oni nisu ni krivi ni dužni. Na izričit upit Suda iskazujem: tu prostotu koju je rekao roditeljima, on se obratio upravo njima jer je mene vidio u tom trenutku na cesti, ja sam zbog toga što je rekao to roditeljima bila užasnog osjećaja. Nakon toga je odmah dobacivao meni ove uvrede kao što sam rekla. Mene je bilo i sram i strah njega, to je bio peti mjesec, to su susjedi čuli, to je bilo glasno rečeno, ja se sigurno nisam lijepo osjećala kada je on tu rečenicu uputio roditeljima. On je cijelo vrijeme od mog izlaska iz zgrade do crkve hodao iza mene, cijelo vrijeme me je vrijeđao riječima. Užasno sam se osjećala." Nakon što joj je predložena obrana okrivljenika iskazala je: "Ja sam došla prva do mjesta susreta sa djetetom, pojašnjavam, došla sam prva do sestre, nadzornice i djeteta, on je došao nakon mene. On je galamio cijelo vrijeme od zgrade do crkve, ja sam cijelo vrijeme hodala ispred njega, on mi je cijelo vrijeme dobacivao, to je bila jako neugodna situacija. Nije me ni u jednom trenutku propustio da prođem. Kada sam ja došla do tog ćoška gdje je bilo mjesto susreta sestra je dijete dala nadzornici, a nadzornica okrivljeniku." Na pitanje branitelja okrivljenika oštećenica je odgovorila: "Kada sam izašla iz zgrade, skrene se lijevo i opet lijevo prema crkvi. Ispred zgrade je parking." Na upit branitelja svjedokinji o tome kojom cestom je okrivljenik njoj došao sa desne strane, svjedokinja je iskazala: "Ja sam izašla iz haustora i krenula lijevo, on se meni stvorio sa desne strane, hodao je, to je cesta, ja ne znam kako se zove." Branitelj je inzistirao da oštećenica u mapu

plana grada pokaže iz koje ulice je došao okrivljenik. Oštećenica je na mapi – planu grada pokazala da je izašla iz haustora, skrenula lijevo i opet lijevo i okrivljenik je tada njoj došao sa desne strane." Branitelj je izjavio: "Konstatiram da je okrivljenik po iskazu oštećenice došao iz smjera sjevera ul. Retkovec I." Na daljnji upit branitelja o tome koliko je to mjesto, kad je vidjela okrivljenika udaljeno od balkona stana gdje žive roditelji oštećenica je iskazala: "Ne znam odrediti", a na upit Suda oštećenica je iskazala: "Balkon stana je na I katu, zgrada ima prizemlje, a balkon je na kontra stranu od ulaza u zgradu, znam da su moji roditelji bili na balkonu zato jer kad smo izlazili iz stana oni su ostali na balkonu sjediti." Ponovno se vršio uvid u plan Grada te je oštećenica pojasnila "da je izašla iz haustora, to je jedini ulaz-izlaz iz zgrade, skrenula lijevo pa opet lijevo na putić i kada je došla do raskrižja, ravno se ide prema crkvi, okrivljenika je vidjela s desne strane, on je bio malo ispred nje kada je to viknuo roditeljima," a na izričit upit Suda pojasnila je "on je malo skrenuo lijevo prema zgradi sa puta kretanja prema crkvi, jako dobro sam čula kada je to rekao jer ja u tom trenutku prolazim pokraj njega dok on to izgovara. Pratio me, to je udaljenost minuta hoda, to je kratka udaljenost i cijelo vrijeme me vrijeđao." Na pitanje branitelja okrivljenika oštećenica je odgovorila: "Sestra i nadzornica su čule to vrijeđanje. Nisam odmah prijavila događaj policiji jer sam mislila da će se smiriti situacija. Ja sam vidjela kako se on udaljava s nadzornicom i djetetom i nosi dijete i nešto govori nadzornici. Nadzornica mi je rekla da je okrivljenik tog dana zvao policiju. Mi smo zvali policiju kad smo vidjele da je susret završio, a njegov auto je i dalje parkiran ispred zgrade, meni je to bilo neugodno jer sam znala da nije otišao. Sestra je otpratila nadzornicu na tramvaj, ja sam se vratila u stan, roditelji su mi rekli da je Marijan opet kad je prolazio viknuo opet istu rečenicu i tada sam ja zvala policiju. Nisam sigurna u koliko sati je točno prolazio drugi puta ispod balkona. Nisam upoznata da bi mene okrivljenik prijavljivao bilo kome zbog nečega, prijavljivao je mog oca i moju sestru. Nakon kritičnog događaja okrivljenik je kontaktirao ustanovu gdje sam radila - vrtić i MIOC gdje mi je majka zaposlena, govorio neistine o nama, a prije ovog događaja je bio pregled na Rebru sa djetetom gdje nas je okrivljenik cijelo vrijeme vrijeđao - sestru i mene." Na upit branitelja: "je li protiv vaše sestre pokrenut prekršajni postupak radi događaja na Rebru," oštećenica je iskazala: "Nisam sigurna." Punomoćnik oštećenice je iskazao: "Protivim se pitanju okrivljenika o tome je li oštećenica bila ispitana o tome u IV PP. Na upit okrivljenika oštećenici "je li u policijskoj postaji ispitana vezano za događaj na Rebru," oštećenica je odgovorila: "ne znam." Branitelj je izjavio "to je bilo svega nekoliko dana prije ovog događaja." Na pitanje okrivljenika oštećenica je odgovorila: "Ja osobno nisam nakon što sam zvala policiju kontaktirala nadzornicu." Branitelj je inzistirao da oštećenica iskaže koji susjedi su čuli tu rečenicu okrivljenika upućenu roditeljima." Na upit okrivljenika "Je li na putu do crkve neka druga majka vodila dijete starosti 3-4 godine" oštećenica je iskazala: "Ne sjećam se mislim da ne." Na pitanje punomoćnika oštećenice, oštećenica je odgovorila: "Kada smo došli do nadzornice i djeteta on je kao govorio djetetu - mama ti je zločesta, potražuje neke velike novce i naveo je neki iznos koji da majka djeteta potražuje od njega." Okrivljenik se obratio oštećenici: "Sjećate li se da je nadzornica pred djelatnicima policije koje sam ja zvao rekla da bih ja imao pravo odvesti dijete u Grad mladih, jer da je to u blizini mjesta prebivališta majke i djeteta?" Na pitanje branitelja okrivljenika oštećenica je iskazala: "Ja nisam razgovarala s policijom u trenutku kada je okrivljenik pozvao policiju i razgovarao sa njima, a majka djeteta je razgovarala sa njima. "Na pitanje punomoćnika oštećenice, oštećenica je iskazala: "Okrivljenik joj je rekao da smršavi."

Na pitanje branitelja oštećenica je odgovorila: "Po mojoj procjeni, ja ne znam da li su ljudi u parku mogli čuti njegovo vikanje."

3.2. Prilikom provođenja dokaza suočenjem između okrivljenika i oštećenice Ivane Tunjić na ročištu dana 26. siječnja 2026. , okrivljenik se obratio oštećenici: "Ivana nisam ti izgovorio rečenice iz optužnog prijedloga, jedino sam ti rekao jedi brokulu." Oštećenica se obratila okrivljeniku: "Marijane, rekao si mojim roditeljima "Izađite Tunjići sve ću vas prebiti," a mene si vrijeđao riječima: "Kurvo, trebaš smršaviti, jedi više brokule i nitko te neće."

3.3. Na ročištu 17. veljače 2026. na upit Suda okrivljenik je iskazao: "Ja sam 13. svibnja 2025. kad smo se našli kod crkve od gđe Ivane Pašer Glumac saznao da se majka djeteta protivi odlasku u Grad mladih." Nakon što je okrivljeniku predložena fotografija mjesta događaja isprintana sa aplikacije Google maps, okrivljenik je iskazao: "Zgrada sa lijeve strane fotografije je s velikom vjerojatnošću zgrada gdje živi obitelj Tunjić, put do crkve vodi prema zapadu," a na upit Suda o tome može li pokazati na fotografiji gdje je sreo Ivanu Tunjić izjavio je: "To je bilo prije godinu dana pogađao bih." Još uvijek nadležno tijelo nije donijelo odluku o viđanju djeteta sa roditeljem. Smatram da je država tu pogriješila, odnosno predstavnici države."

3.4. Svjedok Marko Tunjić iskazao je: "Sjećam se kritičnog događaja. Tog dana dijete je imalo viđanje s ocem. Ivana i Josipa su odvele dijete na mjesto susreta, supruga i ja smo bili na balkonu. Bilo je oko 17:00 sati. Ja sam vidio okrivljenika da ide iz pravca Av. Dubrava pješice u pravcu naše zgrade i dok sam bio na balkonu sa suprugom povikao je: "Izađite Tunjići pičkice da vas prebijem". Nakon što je svjedoku predložena fotografija mjesta događaja, svjedok je iskazao: "Zgrada sa lijeve strane je zgrada gdje živimo, naš stan je na I. katu." Pojašnjava Sudu "okrivljenika sam vidio da dolazi pješice, na fotografiji gledano iz pravca sjevera." Na inzistiranje Suda pokazuje na fotografiji da je okrivljenik bio na kolniku Ul. Retkovec, dolazio je iz pravca sjevera, a prije nego je skrenuo prema crkvi desno u pravcu zapada, na raskrižju je viknuo navedenu rečenicu. Navedena rečenica je izgovorena visokim tonom, galamom, vikom. Nije izgovorena na način kako sad sutkinja priča, to je bilo glasno vikanje. Ja ne mogu odrediti udaljenost našeg balkona gdje sam se ja tada nalazio od mjesta gdje se on nalazio kad je to viknuo. Od navedenog raskrižja do crkve je oko minuta hoda. Supruga i ja smo u tom trenutku sjedili na balkonu. Ograda na balkonu je prozirna. Njegova rečenica se jako dobro čula. U trenutku kada je on viknuo tu rečenicu u mom vidokrugu nije bilo druge osobe na cesti. Uznemirio sam se kada je to viknuo. Pojašnjavam Sudu, nisam shvatio pitanje - kada je on viknuo tu rečenicu prema nama Ivana je bila u mom vidokrugu, shvatio sam da me Sud pita za prolaznike i susjede, ona je dolazila iz pravca istoka. Ivana je bila kod stupa električne rasvjete kad je on viknuo tu rečenicu. Oni su se sreli na tom križanju, to sam vidio. Okrivljenik je mogao obzirom na udaljenost od mjesta gdje se nalazio do našeg balkona, razaznati, prepoznati da mi sjedimo, supruga i ja na balkonu. Objašnjavam Sudu na fotografiji - kada je okrivljenik viknuo tu rečenicu prema supruzi i meni, Ivana je bila kod stupa električne rasvjete, a on je bio na samom skretanju desno prema crkvi. Sjećam se da je Ivana hodala ispred njega po desnoj strani ceste koja vodi prema zapadu prema crkvi, s desne strane ceste je park. On je stajao na samom raskrižju prije skretanja desno dok Ivana prođe i onda je išao iza nje. Ja sam vidio i čuo - kad je Ivana prešla cestu Ul. Retkovec i krenula prema crkvi po desnoj strani i hodala ispred njega, on joj je rekao: Debela kurva, jedi više brokule, neće te nitko." Na upit Suda iskazujem – vremenski, između one prve rečenice upućene supruzi i meni do ove rečenice upućene

Ivani nije bilo da bih ja čuo izgovorenih riječi od strane okrivljenika. Tu rečenicu Ivani uputio je istim intenzitetom glasa kao i onu koju je uputio meni i supruzi. Ja nisam vidio ni čuo dalje". Na upit Suda iskazujem: "U tom trenutku kada se obratio meni i supruzi i potom Ivani na tom mjestu nije bilo buke koja bi od bilo kuda dolazila. Ja nisam čuo da bi mu Ivana nešto odgovorila. Ja nisam čuo da bi okrivljenik nakon te rečenice još nešto govorio Ivani. Supruga i ja smo se ustali na balkonu nakon tog događaja. Sa balkona se ne vidi mjesto susreta kod crkve." Na upit branitelja okrivljenika svjedok je iskazao: "Balkon je otprilike 4 m2, ulaz na balkon je sa desne strane, ja sam sjedio bliže desnoj ogradi balkona gledano u pravcu zapada, stolac na kojem sam sjedio je bio više uz ogradu balkona nego uza zid zgrade, lijeva i desna strana balkona su od materijala kroz koji se vidi, a prednja strana je obzidana. Smatram da me okrivljenik mogao vidjeti na balkonu. Ivani je trebalo 10-tak sekundi da prođe križanje, u trenutku kada je okrivljenik viknuo prema Ivani rečenicu - debela kurvo jedi više brokule nitko te neće, Ivana je taman prolazila pokraj njega, krajcali su se. Iza 18:00 sati ponovno je prošao ispod našeg balkona i opet je viknuo onu rečenicu koju je ranije uputio meni i supruzi, on je otišao prema jugu ispred balkona s kontra strane ulaza zgrade. U tom drugom navratu na balkonu je bila moja supruga, mali Maro i ja. Prijavljivao me ranije okrivljenik policiji da posjedujem oružje, ja ne znam je li me prijavio Zavodu za socijalni rad, policija je vršila pretres stana. Prilikom pretresa nije došlo do nalaženja predmeta pretrage. Prijavljivao je Josipu prije kritičnog događaja, mislim na ovaj događaj od 13. svibnja 2025., za suprugu ne znam, niti za drugu kćer ne znam. Ja nisam zvao policiju jer su Josipa i Ivana zvale policiju. Zašto bih ja zvao policiju kad je gospodin sam zvao policiju, mislim na okrivljenika, ja ne znam zašto je zvao." Na upit branitelja o tome kako je okrivljenik tom prilikom bio odjeven svjedok je iskazao: "Imao je neke hlače i majicu sigurno ne pidžamu." Na pitanje okrivljenika svjedoku jeste li vi na dan mog vjenčanja u mojoj kući gdje imam pravo snimati rekli da ne znam ja tko ste vi rekli, da ne znaš ti s kim se zajebavaš, svjedok je iskazao: "ne". Na daljnji upit čim se bavite zadnjih 16 godina i 8 mjeseci odgovorio je: "Bavim se građevinom, imam svoju pravnu osobu, zove se Marko Tunjić."

3.5. Okrivljenik je izjavio: "Smatram da svjedok ima motiva mene lažno prijaviti jer smatram da se bavi organiziranim kriminalom". Na pitanje okrivljenika je li ste me Vi pred glavnim tajnikom Ministarstva vanjskih poslova pitali za pozajmicu od 300.000-400.000 eura za izgradnju zgrade, svjedok je iskazao: "ne". Na pitanje okrivljenika jesam li ja kad sam prolazio pored balkona vama viknuo da ću vas pobiti, prebiti ili poubijati, svjedok je iskazao: "Rekao je da će nas prebiti." Okrivljenik je izjavio: "Prije dvije minute je svjedok rekao da sam mu kritične zgode rekao da ću ih pobiti, a sada izjavljuje da sam rekao da ću ih prebiti, što je snimljeno audio snimkom." Na pitanje okrivljenika svjedok je iskazao: "Smatram da bi okrivljenik mogao fizički nauditi mojim kćerima i meni. Kada si to viknuo bio sam na nogama." Smatrate li da bilo koji roditelj u situaciji kada netko prijeti njegovoj kćeri na ulici bi bio dužan zaštititi kćer i pozvati policiju, svjedok je iskazao: "Postoje organi reda za to."

3.6. Na pitanje okrivljenika - jeste li vi ili uža obitelj nakon ovog događaja imali osobnih kontakata sa Ivanom Pašer Glumac svjedok je iskazao: "ja ne, ja ne znam da li je bilo kontakata između supruge, kćeri i gđe Glumac." Na pitanje okrivljenika tko je gđu. Ivanu Pašer Glumac pratio na tramvaj svjedok je iskazao: "Ja ne znam tko je gđu Glumac pratio na tramvaj." Na pitanje okrivljenika svjedoku: "Poštovani gosp. Tunjić s obzirom da ste sami svojevrijedno inzistirali na informaciji ili dezinformaciji, možete li mi reći o kakvom je incidentu bila riječ", svjedok je odgovorio: "Susjedi su mi ispričali o

incidentu u kafiću." Punomoćnik oštećenice je izjavio da prigovara pitanjima okrivljenika koja nisu vezana za slučaj." Na pitanje okrivljenika svjedoku, svjedok je odgovorio: „Dva puta si mi prijetio da ćeš nas prebiti.“ Na pitanje punomoćnika oštećenice svjedok je iskazao: "Ograda je visoka 120 cm, ako sjedim, otvoren mi je vidokrug na okolinu i raskrižje." Na pitanje okrivljenika svjedoku, svjedok je odgovorio: "Navedenog dana ja tebe nisam ni na koji način snimao. Nisam tražio iz caffe bara Kim njihove snimke na uvid. Nisam upoznat da bi netko koga poznajem to učinio."

3.7. Prilikom provođenja dokaza suočenjem između okrivljenika i svjedoka Marka Tunjića, svjedok se obratio okrivljeniku riječima: "Na raskršću kod zgrade viknuo je rečenicu - izađite pičkice Tunjići sve ću vas prebiti, a nakon toga je Ivani rekao: "Debela kurvo, nitko te neće jedi brokule". Na upit Suda iskazao je: "Te njegove rečenice se nisu mogle čuti do crkve obzirom na udaljenost crkve i intenzitet njegovog glasa". Okrivljenik se obratio svjedoku riječima: "Poštovani gospodine Tunjić, to se nije dogodilo niti približno kako vi opisujete, nije se uopće dogodilo, do kraja postupka Sud će znati istinu". Na upit okrivljenika svjedok je iskazao: "Nisam upoznat s tim da je moja kćer u VI PP izjavila da ju nisi nikad i da ne bi udario."

3.8. Branitelj okrivljenika je iskazao: "Obrana prigovara iskazu svjedoka u potpunosti. Svjedok je u tri ključna dijela za vrijeme današnjeg iskaza iskazivao kontradiktorno. U dijelu sučeljavanja, tokom iznošenja koje je trajalo 21 sekundu, 17 sekundi, gledao je u pod izbjegavajući pogled okrivljenika."

3.9. Na ročištu 17. veljače 2026. svjedokinja Ivana Tunjić iskazala je na upit Suda o tome koliko je bila udaljena od okrivljenika kad je doviknuo vulgarnu rečenicu i prijeteću roditeljima: "Ja sam došla do stupa električne rasvjete koji se nalazi sa desne strane zgrade gledano u pravcu zapada i kod tog stupa smo se okrivljenik i ja sreli, on je do tog mjesta došao iz pravca sjevera, u trenutku kad smo se susreli on dovikuje mami i tati, rečenicu koju sam rekla već, ja tada prelazim raskršće, on ostaje iza mene, ne sjećam se jesam li do crkve išla lijevom ili desnom stranom ceste, te je li joj odmah potom doviknuo - Kurvo, jedi više brokule, nitko te neće, ili je još nešto između govorio. Ne mogu se sjetiti je li okrivljenik nešto govorio meni od trenutka kad je onu rečenicu doviknuo roditeljima do trenutka dok je meni rekao - Kurvo, jedi više brokule, ali sam sigurna da je tim putem do crkve stalno meni dobacivao i vrijeđao me riječima „a na pitanje je li to rečeno glasno, kojim tonom, koliko se daleko čulo, svjedokinja je iskazala: "On je tu rečenicu koju je uputio meni, kurvo jedi više brokule, nitko te neće izgovorio povišenim tonom, ne mogu reći je li to bilo deranje, ali je bio povišeni ton, smatram da su to čule nadzornica i sestra," te na upit o tome gdje su u tom trenutku bile Josipa, Ivana Pašer Glumac i dijete, svjedokinja je iskazala: "U trenutku kada mi je doviknuo rečenicu sa kurvo nisam gledala jesam li u tom trenutku vidjela kod ugla crkve na mjestu susreta sestru i nadzornicu, od stupa električne rasvjete gdje smo se sreli okrivljenik i ja mjesto susreta kod crkve je u vidokrugu, sa balkona stana nije, a na izričit upit Suda iskazala je: "Ja kad sam se približavala mjestu susreta kod crkve vidjela sam sestru, nadzornicu i dijete, na uglu odnosno iza ugla, ja sam ih vidjela prije kroz rešetke ograde crkve, a one su bile odmah iza ugla, u to vrijeme na tom raskrižju i u tom dijelu nije bilo buke, bilo mi je neugodno, cijelim putem do crkve glasno je bilo to dobacivanje meni".

3.10. Pri provođenju dokaza suočenjem između okrivljenika i svjedokinje Ivane Tunjić, svjedokinja se obratila okrivljeniku: "Cijelo vrijeme si hodao iza mene, dobacivao si mi kurvo, jedi više brokule, nitko te neće". Okrivljenik se obratio svjedokinji: „Jesam li ja tebe propustio u jednom trenutku, po vašim riječima?" Na upit

Suda svjedokinja je iskazala: „Nije me propustio niti u jednom trenutku.“ Svjedokinja je iskazala: „Parkirao je ispred naše zgrade. Ja ga se bojim.“ Na pitanje branitelja okrivljenika svjedokinja je iskazala: „Ne sjećam se jesam li hodala lijevom ili desnom stranom do crkve, kroz ogradu sam vidjela sestru, nadzornicu i dijete, mislim ali nisam sigurna da sam hodala lijevom stranom. Kada mi je okrivljenik izgovorio rečenicu sa kurvo, sjećam se da je to bilo bliže našoj stambenoj zgradi nego crkvi, branitelj me je pitao sjećam li se je li mogu odrediti je li mi to rekao kraj neke zgrade, kbr.. ili slično, ja znam da je nasuprot crkve nova zgrada,“ ali na izričit upit Suda o tome kada mi je to rekao odnosno na kojem dijelu ceste iskazujem: „to je bilo bliže našoj stambenoj zgradi gdje živim.“ Branitelj je pojasnio Sudu: Ja sam pitao svjedokinju je li može odrediti i da sumnjam da to može, je li joj tu rečenicu rekao kraj nekog kbr. ili zgrade, svjedokinja je iskazala da je to bilo kod te nove zgrade, nasuprot crkve i da ne zna je li ta zgrada ima video nadzor. Svjedokinja je na izričit upit Suda o tome: Sjeća li se gdje joj je okrivljenik tu rečenicu izgovorio iskazuje: "bliže zgradi gdje živim jer su to roditelji čuli.“ Na pitanje punomoćnika oštećenice o tome da na fotografiji koja je dio spisa pokaže gdje joj se okrivljenik obratio spornom rečenicom svjedokinja je iskazala: „Odmah čim sam prešla raskrižje.“

3.11. Branitelj je prigovorio takvom pitanju smatrajući ga sugestivnim, jer na fotografiji se nalazi križanje veličine sveukupno 4m2, a do sada oštećena niti u jednom trenutku nije rekla da je sporna rečenica upućena upravo na tom mjestu, dakle kroz pitanje se postavlja presumpcija i upućuje oštećenica da iskazuje kako se tamo desio događaj. Na pitanje okrivljenika svjedokinja je iskazala: „Moji roditelji su čuli kad mi je uputio rečenicu sa kurvo.“ Na upit okrivljenika svjedokinji - je li ona ili njena obitelj bila u osobnom kontaktu sa Ivanom Pašer Glumac nakon kritičnog događaja svjedokinja je iskazala: „Ja osobno ne znam.“ Na daljnje pitanje jesam li vodila osobni razgovor sa Ivanom Pašer glumac upravo nakon ročišta od 26. siječnja 2026. svjedokinja je iskazala: „ne.“ Na daljnje pitanje je li po vašim saznanjima netko iz uže obitelji razgovarao sa Ivanom Pašer Glumac osobno svjedokinja je iskazala: „Ja to ne znam“.

3.12. Na ročištu dana 10. ožujka 2026. svjedokinja Ivana Pašer Glumac iskazala je: "Sjećam se kritičnog događaja, znam da je taj dan trebalo biti viđanje djeteta sa okrivljenikom u mojoj prisutnosti, što je po sudskoj odluci. Viđanje je trebalo biti poslijepodne od 18 do 19 sati. Sjećam se da sam se tog dana prije termina viđanja čula telefonom i sa mamom i sa tatom djeteta, znam da je tata inzistirao da sa djetetom ide u Grad mladih, što je Dubrava i što po odluci ima pravo i ja bih se sa tim složila, međutim kada sam se telefonom čula sa majkom ona se protivila tome da se sa djetetom ide u Grad mladih, a u toj situaciji kad se roditelji ne slože oko lokacije viđanja djeteta, onda odlučujem ja i ja sam odlučila da viđanje bude kod crkve u Retkovcu, gdje je nekoliko puta ranije i bilo. Sjećam se da mi se ispraznio mobitel i da mi se Ivana ponudila da punjač, odnosno mobitel ona odnese u stan radi punjenja, ona je to i učinila. Ja se ne sjećam, niti nakon što mi je sutkinja predočila fotografije, gdje sam ja čekala, na kojem točno mjestu, Ivanu kad je odnijela mobitel na punjenje. Ja se ne sjećam da li sam taj put od zgrade gdje živi obitelj Tunjić do crkve prošla, odnosno sigurna sam da nisam sama, ali se ne sjećam na koji način u čijem društvu sam došla do crkve, ali sam sigurna da su kod crkve bili, osim mene, Josipa, Ivana, Marijan i dijete. Nisam sigurna tko je nosio dijete. Odmah nakon crkve na zavoju znam da smo se trebali razdvojiti, tu mislim na roditelje djeteta, jer je otac trebao ostvariti kontakt viđanja, sjećam se da je dijete plakalo. Znam da je došlo do prepirke na tom zavoju između Josipe i Marijana, čula sam da je Marijan tada rekao obraćajući se djetetu da

je mama ljuta na tatu radi nekih novaca, ucjene. Ja, dijete i Marijan smo završili u kafiću, ja sam htjela ići u park. Josipa i Ivana su se prethodno udaljile. Na izričit upit Suda o tome je li Marijan sa njom hodajući prošao taj put od zgrade gdje živi obitelj Tunjić do crkve, iskazala je: "Ne sjećam se." Kad je već završio susret s djetetom i kad je već bila policija ja sam se vraćala po mobitel i onda sam čula da je Marijan prolazeći pored zgrade viknuo nešto u smislu: "Tunjići, siđite dolje, pičkice" ili tako. Na upit Suda o tome je li viknuo nešto slično prije ostvarivanja susreta viđanja s djetetom, a prolazeći pored zgrade gdje je obitelj Tunjić, iskazala je: "Ne mogu se sjetiti". Sjećam se da me je Josipa pitala hoću li, želim li prijaviti, znam da nije upotrijebila riječ nasilje, ne sjećam se kako je točno rekla vjerojatno je rekla: ono što se danas dogodilo, jer sam ja jako bila uznemirena cijelim tim susretom, znam da je u kafiću plakao i okrivljenik i ja, zvao je policiju radi nepridržavanja mjere viđanja djeteta, gurnuo je tamo nekog čovjeka, na upit Suda iskazala je: "On je bio tužan, meni je to bilo pre stresno. Znam da nas je Josipa vozila, a Ivana i ja i Josipa smo prijavile događaj policiji tada." Na izričit upit Suda o tome je li čula da bi okrivljenik nešto govorio Ivani, svjedokinja iskazuje: "prije nego smo se razišli, nakon crkve su se on i Josipa svađali, prepirali, Ivana se nešto ubacivala u tu prepirku i onda sam čula da je on rekao Ivani, ja sam zapamtila da je spominjao brokulu i da je debela, drugog se ne sjećam."

3.13. Branitelj se obratio svjedokinji - ako okrivljenik raspolaže snimkom kritičnog događaja snimljenom na javnom mjestu, slažete li se da se ista predoči Sudu, svjedokinja je iskazala: "Da." Ne mogu se sjetiti kojim se riječima Ivana u prepirci između okrivljenika i Josipe obraćala okrivljeniku. To nije bila uobičajena komunikacija, pristojna i normalna, to je bilo nešto tipa prepirke i dobacivanja. Mislim da je okrivljenik zamolio Ivanu da prestane ubacivati se, mislim da je rekao: "Ti šuti". Okrivljenik je zvao policiju iz kafića i kad su isti došli bile su prisutne i Ivana i Josipa. Policija je rekla da to nije njihov posao vezan za privremenu mjeru i uzeli su podatke od mene i Marijana. Marijan je pokazao policiji odluku o privremenoj mjeri. Mislim da policija nije komunicirala sa Ivanom i Josipom nego sa gospodinom kojeg je okrivljenik odgurnuo, koji je htio razgovarati s policijom, ali policija nije htjela razgovarati. Taj gospodin je Marijanu pokušao onemogućiti da zove policiju, nagnuo se nad Marijana, rekao mu da neće zvati policiju u njegovom kafiću, Marijan se dignuo i onda ga odgurnuo. Ivana je po meni više bila uvrijeđena nego prestrašena, mislim da su je uvrijedile riječi o debljini i brokuli, potom su Ivana i Josipa otišle a mi smo otišli u kafić. Ivana je bila uznemirena. Ne sjećam se da bi okrivljenik Ivani izgovorio vulgarne, proste riječi, psovke. Okrivljenik je bio vidno uznemiren cijelo to vrijeme zbog nemogućnosti viđanja s djetetom, zbog Ivane ne. Sjećam se da je bilo prije ovog kontakta sa djetetom, od strane Marijana inicijative da npr. odu zajedno s djetetom liječniku na drugo mišljenje ili sl. što majka nije prihvaćala. Ja mogu reći da sam tih mjesec dana koliko sam bila voditelj mjere njima, vidjela, Marijan je bio suradljiv, u komunikaciji s djetetom jako lijepo surađivao, kao i u komunikaciji sa mnom, tu nisam imala zamjerke, jedino komunikacija sa majkom djeteta je bila problematična zbog njih oboje. Moja komunikacija s majkom je bila odlična. Odnos između okrivljenika i djeteta je bio besprijekoran. Okrivljenik postavlja pitanje svjedokinji: „Sjećate li se da ste u Maksimiru, oko dva tjedna prije kritičnog događaja pitali moju sestru, majku i prijateljicu je li Anica Tunjić normalna, koji je njezin problem?“ Svjedokinja je odgovorila: „Je to je istina, ali sam do tada tu osobu vidjela samo jednom.“ Na upit okrivljenika svjedokinji: je li se žalila mojoj obitelji i meni da obitelj Tunjić vrši pritisak na nju, svjedokinja je iskazala: "da." Svjedokinja je

iskazala: "Ne znam je li se Marijan osjećao napadnuto od strane te osobe u kafiću, vjerojatno se je osjećao jer su emocije radile. Okrivljenik je popio jedan pelinkovac. Nakon što smo prijavile događaj u policiji ja sam tramvajem išla kući, mislim da su me pratili Ivana i Josipa malo do tramvajske stanice. Nakon susreta s djetetom, a prije policije, nitko me nije pratio na tramvaj niti sam išla na tramvaj sve dok nije završio postupak u policiji. Čujem se sa obitelji Tunjić nakon pokretanja ovog postupka vezano uz prisustvovanje raspravama. O ovom predmetu nisam razgovarala sa obitelji Tunjić." Na upit punomoćnika svjedokinja je iskazala: „Kada je završio susret i kada sam se vratila po mobitel, onda je on rekao - Tunjići, pičkice izađite van“ i tad sam ga ja pitala zar je to zaista rekao, što je on potvrdio. Ne sjećam se da bi okrivljenik kada se obraćao Ivani spominjao vulgarne riječi, psovke. Ivani se obratio riječima: "Ti šuti", naređivačkim tonom. Voditelj mjere sam prestala biti nad ovom obitelji odmah nakon ovog događaja. Rekao mi je da sam dio sustava koji mu ne da vidati dijete, ali nisam to shvatila kao uvredu, on je prema meni u komunikaciji uvijek bio dobar, a ovo je bila iznimna situacija. Na upit branitelja svjedokinja je iskazala: "Ne mogu se sjetiti tko je bio prisutan kada je Marijan viknuo tu rečenicu sa Tunjićima." Okrivljenik je izjavio: "Smatram da iskaz svjedoka sadrži puno proturječnosti." Na upit okrivljenika svjedokinja je iskazala: "Nisam išla sa okrivljenikom do idućeg kafića nakon što je on predao dijete majci jer sam išla na policiju, ali sam se sjetila da su mi to cure rekle, tu mislim na Josipu i Ivanu. Prilikom odlaska na policiju cure su mi rekle da je otišao u drugi kafić."

3.14. Na ročištu 10. ožujka 2026. svjedokinja Josipa Knezović iskazala je: "Sjećam se događaja, meni je nadzornica rekla da okrivljenik želi ostvariti viđanje u Gradu mladih. Ja se s tim nisam složila jer nisam imala svoj auto, do tada su viđanja bila u našem kvartu, a nadzornica mi je rekla da joj je okrivljenik izjavio da će pozvati policiju jer da se ja nisam složila s njegovim prijedlogom za Grad mladih. Sjećam se da smo Ivana, ja i Maro bili na balkonu zgrade kada smo čuli da gđa. Pašer dovikuje da je tu i da joj je mobitel prazan, prethodno smo se Ivana i ja spustile dolje s djetetom, onda je Ivana Pašer rekla da joj je mobitel prazan pa je Ivana odnijela mobitel u stan na punjenje, a ja Ivana Pašer i dijete smo se uputili prema crkvi, što je minuta hoda do crkve. Ja, gđa. Pašer i dijete smo došli do crkve, dijete je bilo oko nas, vidjeli smo da Ivana dolazi iz pravca zgrade prema crkvi, vidjela sam Marijana da je došao njoj sa desne strane, čula sam kada je galameći viknuo: "Tunjići pičkice, izađite, sve ću vas prebiti", a kad je vidio Ivanu njoj je rekao: "Kurvo, jedi više brokule, nitko te neće".

3.15. Na upite Suda iskazala je: „Kad smo mi došle do crkve sa djetetom ja sam prvo vidjela Ivanu, a nakon toga sam vidjela Marijana, on je dolazio njoj sa desne strane, ja sam čula, to je bilo vrlo glasno, on ima dubok glas, to je bilo deranje, kad se obratio rečenicom - Tunjići, pičkice izađite sve ću vas prebiti, u tom trenutku je Ivana bila na cesti, na tom puteljku kojim je dolazila, a neposredno nakon toga, to su bili trenuci, čula sam da je rekao Ivani: "Kurvo jedi više brokule nitko te neće", on se inače dere kad priča, to je bilo glasno rečeno, a to je mirna cesta, nije bilo buke niti prometa. Ne sjećam se je li Ivana dolazila do crkve lijevom ili desnom stranom ceste. Koliko se sjećam niti Ivana niti Marijan nisu prelazili preko ceste. Po toj cestici do crkve Ivana je išla ispred njega, on iza nje. Vidjela sam da je Ivana uznemirena po glasu, izrazu lica, govoru tijela, ne sjećam se što mi je točno rekla, ja sam čula što je on izgovorio, za nadzornicu ne znam, to nismo komentirale. Susret je trebao trajati do 18 sati, kako se oni nisu vraćali, a nadzorničin mobitel je bio kod nas u stanu, ja sam otišla sa Ivanom

do parkića ali ih tamo nisam vidjela, primijetila sam da je nadzornica ispred kafića, plakala je, neki su je muškarci tješili, ona mi je rekla da je Maro u kafiću i tamo sam zatekla Marijana i dijete. Ja sam bila tamo kad je došla policija, tad se vodio razgovor o odlasku u Grad mladih, mi smo svi - Ivana, nadzornica, Marijan i policajci došli do pola do naše zgrade, a mama je prethodno došla po dijete. Nakon toga je policija otišla, Marijan je otišao prema smjeru naše zgrade, a ja i nadzornica smo krenule prema smjeru tramvaja. U tom trenutku je za nama došla Ivana, rekla kako se Marijan opet zaderao prema zgradi u vezi obitelji Tunjić, kao ranije, nakon toga smo telefonom ja mislim da sam ja zvala policiju. Čeka se nova privremena mjera u vezi viđanja oca sa djetetom."

3.16. Branitelj je postavio pitanje svjedokinji: „Je li znate pod kojim poslovnim brojem se na ovom Sudu vodi postupak radi obiteljskog nasilja protiv koga i radi kojeg događaja?“, na što je svjedokinja iskazala: „Radi događaja iz 4. mjeseca 2025. Oba smo okrivljeni.“ Branitelj je izjavio: "Smatram da je ova prijava motivirana tim događajem iz 4. mjeseca prošle godine.“ Branitelj inzistira da se u zapisnik unese da se svjedokinja smije. Svjedokinja je iskazala: "Koliko znam prije kritičnog događaja okrivljenik nije podnosio prijave protiv članova moje obitelji." Punomoćnik je izjavio: "Sud se opterećuje činjenicama koje nisu relevantne za rješenje ovog predmeta, a što sve u konačnici dovodi do toga da se rasprava u ovom predmetu vodi već na tri ročišta te po svemu sudeći neće biti dovršena ni danas zato što se postavljaju pitanja koja se ne odnose na ono što je činjenični opis prekršaja koji je predmet ovog postupka.“ Branitelj je naveo da se optužba temelji na personalnim dokazima, a ne materijalnim, a zbog čega je utvrđivanje odnosa sukoba i interesa navodnih svjedoka nužno te sastavni dio svakog prekršajnog i kaznenog postupka. Sva pitanja su išla za razrješavanje tih odnosa i motivacije svjedoka za lažno iskazivanje. Na upozorenje branitelja unosi se u zapisnik dio iskaza svjedokinje u kojem je navela na upit Suda: "Ja mislim da smo mi - Ivana i ja uzele nadzorničin mobitel nakon punjenja kada smo se uputile po dijete ."

3.17. Na upit branitelja svjedokinja je iskazala: "Nisam nikad čula da okrivljenik u svakodnevnoj komunikaciji ili razgovoru koristi sintagmu riječi: "Jedi brokulu". Na upit okrivljenika svjedokinji: "Jeste li upoznati da ste bili vlasnica profila yoursolut1122, punomoćnik je izjavio da se protivi takvom pitanju, da nije bitno. Branitelj je pojasnio Sudu da mu je okrivljenik upravo naveo da je riječ o imenu profila na društvenoj mreži u vlasništvu ovdje svjedokinje, a sa kojeg je nakon inkriminiranog događaja došlo do komunikacije vezano za inkriminirani događaj pa je potrebno utvrditi između koga se komunikacija odvijala, između kojih fizičkih osoba. Svjedokinja je iskazala: „Taj profil je izbrisan 2024. godine. To je profil gdje smo se na dvoje dopisivali, komunicirali dok smo bili u vezi. Mislim da me okrivljenik na taj način, spominjući to, pokušava ucjenjivati pred službenim osobama.“ Na upit okrivljenika svjedokinja je izjavila: "Ne mogu se sjetiti kojim automobilom sam išla na policiju.“ Na upit Suda svjedokinja je iskazala: "Pojašnjavanjem Sudu, ja sam, ja mislim zvala telefonom policiju kada je Marijan otišao i kad mi je Ivana rekla da se opet zaderao istu rečenicu prema zgradi, policija je došla, razgovarala s nama, Marijana nije bilo tada, a onda smo Ivana i ja i nadzornica svojim autom otišle u zgradu policije radi davanja izjave." Na upit okrivljenika svjedokinja je iskazala: "Ne sjećam se jesam li toga dana sa nadzornicom komentirala ovaj događaj.“ Okrivljenik je izjavio: "Svjedokinja je danas rekla da nije komentirala taj događaj sa nadzornicom". Na upit okrivljenika: "Jeste li tog dana zamolili poštovanu nadzornicu

Pašer Glumac da pozove policiju, da li ne, svjedokinja je iskazala: "Ne sjećam se." Na upit: "Iz kojeg je razloga svjedokinja Pašer Glumac išla na policiju, svjedokinja je iskazala: "Ne znam to." Okrivljenik je izjavio: "Evidentno je da svjedokinja iskazuje neistinito jer je iskazala da nije dala službenu izjavu u policiji, a ja sam upoznat s time da je dala." Svjedokinja je navela da se ne sjeća je li kad je policija došla prvi put, u kafić, predložila policijskom službeniku da uhitite i odvedu okrivljenika. Bilo je oko 17 sati kada su rečene rečenice navedene u optužnom prijedlogu." Na upit punomoćnika svjedokinja je iskazala: „Kada sam otišla iz stana znam da su roditelji ostali na balkonu jer poslije ih nisam vidjela. Ja ne znam je li sa balkona otvoren vidik do crkve. Kad sam vidjela sestru da dolazi prema nama do crkve ona je imala ubrzani hod, okrivljenik je išao za njom. Ne znam je li se balkona vidi mjesto susreta kod crkve."

3.18. Na ročištu dana 6. svibnja 2026. na posebne upite Suda svjedokinja Josipa Knezović je iskazala: "Udaljenost, put od zgrade gdje žive roditelji do crkve sam prošla sa nadzornicom i malim Marom. Kada sam čula da okrivljenik izgovara predmetne rečenice što sam ranije rekla, nalazila sam se sa nadzornicom i djetetom na križanju kod crkve na mjestu susreta. To je udaljenost od oko minute hoda. Kad sam čula te predmetne rečenice okrivljenika, okrivljenik i moja sestra Ivana su se nalazili na raskrižju kod naše zgrade. Rekla bih da su te rečenice što se tiče intenziteta njegovog glasa bile deranje iako napominjem da on inače glasno priča. Sa mjesta gdje sam se nalazila sa nadzornicom i djetetom otvoren je vidik na mjesto kod naše zgrade gdje su se nalazili Marijan i sestra Ivana. Ja sam te riječi jako dobro čula, to se čulo. Ja ne mogu točno odrediti koliko je točno prošlo vremena od trenutka kad je okrivljenik uputio rečenicu roditeljima do trenutka dok je uputio spornu rečenicu Ivani, to je bilo prije godinu dana, ne mogu to točno odrediti." Na izričit upit Suda o tome je li čula nakon što je jasno čula da je okrivljenik predmetnu rečenicu uputio roditeljima, a potom Ivani, je li okrivljenik još nešto govorio bilo kome, svjedokinja je iskazala: "je govorio je nešto, ali manjim intenzitetom glasa, čini mi se, i nisam čula što govori i nisam čula kome se obraća. Ja sam vidjela da se meni, nadzornici i djetetu približavaju, prvo je išla Ivana prema nama, a iza nje okrivljenik." Na upit Suda o tome, nakon što je završilo policijsko postupanje koje je zatražio okrivljenik, tko je zvao policiju u odnosu na Marijana, svjedokinja je iskazala: "ne mogu se sjetiti. Sigurna sam da je policija ponovno došla ispred naše zgrade što nije bilo vezano za postupanje policije u kafiću. Ne mogu se sjetiti tko je zvao policiju, moguće je da su to i roditelji. Sjećam se da smo ja, Ivana i nadzornica davale izjavu u policijskoj postaji, a tako nas je policija uputila." Na izričit upit Suda o tome koji je bio razlog, povod zvanja policije od naše strane iskazujem: "mi smo svi bili uznemireni, roditelji, sestra, nadzornica i ja. Uznemireni smo bili radi činjenice – radi sve te galame od strane okrivljenika, jer sam vidjela Marijanov auto parkiran kod zgrade pa sam znala da će se vratiti. Po mom mišljenju Ivana je bila najviše uznemirena time što je Marijan galamio, to se čulo, skupljali su se ljudi, to se pretvorilo u incident, ponajviše radi djeteta, radi riječi koje je Marijan uputio njoj i roditeljima, radi incidenta u kafiću. Ja se ne sjećam jesam li u kafiću prilikom postupanja policije kad je Marijan zvao intervenciju, rekla djelatnicima policije da je Marijan uputio uvredljive rečenice roditeljima i Ivani."

3.19. Okrivljenik je na upit Suda izjavio: "Ja se ne sjećam je li bilo taj dan 13. svibnja 2025. ili dan ranije kada mi je nadzornica gospođa Pašer - Glumac napisala u poruci da se majka protivi mom odlasku sa djetetom u Grad mladih, ali mi nije tada rekla da to neće biti izvedivo, a kada sam ju sreo na mjestu susreta kod crkve onda mi je rekla da ne mogu u Grad mladih s djetetom jer je majka djeteta to zabranila, a ja

sam u međuvremenu nakon što mi je ona poslala poruku, a prije tog susreta kontaktirao branitelja čiji je bio prijedlog da se susret sa djetetom održi u Gradu mladih. Ja sam tek na mjestu susreta saznao da ne mogu s djetetom u Grad mladih ali sam od vremena kada mi je nadzornica poslala poruku znao da se majka djeteta tome protivi. Ja raspolazem audio snimkom riječi Ivane Pašer-Glumac u kojoj ona meni govori da majka djeteta zabranjuje odlazak meni i djetetu u Grad mladih, a meni se gospođa Pašer žali i već kreće plakati radi cijele situacije odnosno rekla mi je konkretno: "ne mogu više s onim Tunjićima". Pojašnjavam Sudu: "Ja sam cijeli put od zgrade do crkve prošao ispred Ivane, a ne iza nje i kada sam preuzeo dijete i kad smo se gospođa Pašer i ja udaljili s djetetom onda je ona meni počela plakati da ne zna što će s Tunjićima. Sjećam se da smo odmah nakon toga nadzornica i ja pričali o tome hoćemo li u kafić ili u park sa djetetom, ja jesam bio uznemiren jako i ona je bila, plakala je."

3.20. Pri provođenju dokaza suočenjem između okrivljenika i svjedokinje Josipe Knezović, svjedokinja se obratila okrivljeniku: "Marijane rekao si sve rečenice koje sam navela i hodao si iza Ivane". Okrivljenik se obratio svjedokinji Josipi Knezović: "Poštovana gospođo Knezović, nisam rekao te rečenice osim rečenice - kani me se, jedi brokulu, ne smatram vašu sestru debelom niti kurvom u tom trenutku, prije tri dana sam ju vidio, pa možda iz zdravstvenih razloga". Branitelj je inzistirao da se u zapisnik unese rečenica: "svjedokinja se za vrijeme suočavanja podrugljivo smijala okrivljeniku, okrivljenik je zamolio nju da to ne čini".

3.21. Na upite Suda svjedokinji o tome je li bi se zvala policija da okrivljenikovog auta nije bilo parkiranog blizu zgrade, svjedokinja je iskazala: "Vjerojatno bi, to je samo bilo dodatno na sve što se dogodilo. Nismo se svađali Marijan i ja neposredno prije nego se on udaljio s nadzornicom i djetetom, on je meni dobacivao, derao se," a na daljnji upit Suda iskazala je: "Nije se Ivana ubacivala u tu našu prepirku. Ne sjećam se da bi okrivljenik rekao bilo što Ivani neposredno prije nego su se on, nadzornica i dijete udaljili od crkve. Mislim da je Ivana vozila auto kada smo ja, ona i nadzornica krenule dati izjavu na policiju. Okrivljenik je bio ljut radi nemogućnosti odlaska s djetetom u Grad mladih." Na upit Suda o tome je li bi se zvala policija da nismo vidjeli njegov parkirani auto kod zgrade, a da su bile u pitanju izgovorene riječi roditeljima i Ivani, svjedokinja je iskazala: "Vjerojatno bi".

3.22. Na upit okrivljenika svjedokinji o tome: "Zašto niste odmah pozvali policiju nakon izgovorenih riječi od moje strane koje ste vi čuli, a koje su bile upućene roditeljima i Ivani", svjedokinja je iskazala: "Već smo tada bili na rubu, ali smo pokušali smiriti tenzije i bilo je u pitanju dijete. S Marijanom je gotovo svaki susret neugodan pa bi se uvijek mogla zvati policija. Ja sam do sada Marijana dva puta prijavila policiji, a Centru za socijalnu skrb ne sjećam se i ne znam." Branitelj je inzistirao da svjedokinja odredi koliko je puta otprilike prijavila okrivljenika Centru, punomoćnik je izjavio: „Svjedok ima pravo odgovoriti kako želi.“ Svjedokinja je navela: "Ja ne mogu točno odrediti koliko sam puta napisala Zavodu za socijalni rad primjedbu na okrivljenikovo ponašanje". Branitelj je postavio pitanje svjedokinji: "Zašto vi niste prijavili događaj kod intervencije policije u kafiću?", punomoćnik žrtve je prigovorio pitanju. Svjedokinja je navela: "Ja nisam prijavila događaj prilikom intervencije u kafiću jer sam mislila da će se situacija smiriti, a kap koja je prelila je bilo to što je prolazeći drugi puta ispod balkona stana viknuo istu rečenicu."

3.23. Na upit okrivljenika svjedokinji Josipi Knezović o tome u kojem smjeru sam gledao kad sam izgovorio navodne rečenice iz optuženja, svjedokinja je iskazala: "Ne

sjećam se." Okrivljenik naglašava - svjedokinja je rekla da ona nije prijavila taj događaj. Okrivljenik je izjavio: "Smatram da iz policijskog zapisnika proizlazi da je upravo svjedokinja prijavila događaj." Svjedokinja je navela: "Ne sjećam se jesam li dan nakon kritičnog događaja komunicirala s gospođom Pašer telefonom."

3.24. Svjedokinja Anica Tunjić iskazala je na ročištu 6. svibnja 2026.: "Sjećam se kritičnog događaja. Ja sam sa suprugom i djetetom bila na balkonu, znam da je nadzornica se javila da je došla, Ivana i Josipa su s djetetom sišle dolje, a Ivana se vratila radi punjenja mobitela nadzornici. Ja sam cijelo vrijeme sjedila na balkonu, vidjela sam Marijana da dolazi meni sa desne strane iz smjera sjevera, a Ivana je taman dolazila do raskrižja gdje je stup Elektre i kada je ona dolazila, prema meni, on se jako glasno zaderao: "Izađite pičkice Tunjići da vas prebijem", a odmah nakon toga je isto tako glasno rekao Ivani nešto u smislu: "Debela kurvo, jedi više brokule, nitko te neće." To se jako čulo. Sigurna sam da je Ivani tu rečenicu rekao neposredno nakon što je ovu rečenicu uputio Tunjićima. Kad je on rekao te rečenice Josipa i nadzornica mi više nisu bile u vidokrugu. Ističem da je to bilo jako glasno. Za mene je to bilo uznemirujuće."

3.25. Okrivljenik je pitao svjedokinju može li navesti i jednog susjeda koji je čuo te njegove rečenice, a svjedokinja je odgovorila "da to nije bila njena pohvala, ona nije htjela tražiti susjede, nju je bilo sram. Nije joj niti jedan susjed priskočio u pomoć i da zove policiju," odgovorila je svjedokinja na upit okrivljenika. Dalje je navela: "Ja nisam neposredno vidjela kuda su otišle Ivana i Josipa nakon predaje djeteta ocu. Ja ne znam gdje su bile moje kćeri od odlaska sa mjesta susreta do povratka sa susreta. Mene je u 18:20 sati zvala Ivana da dođem po Maru jer da je došla policija i ja sam otišla po dijete. Tad sam vidjela da je vozilo okrivljenika parkirano na parkiralištu naše zgrade." Branitelj je pitao svjedokinju: "Zašto ste to samoinicijativno iznijeli?", punomoćnik je prigovorio pitanju branitelja kao nebitno. Svjedokinja je iskazala: "Odgovorit ću na to pitanje kasnije. Kada sam ja sa djetetom došla u stan i bila sam na balkonu sa djetetom i mužem, Ivane nije bilo u stanu, ja sam vidjela Marijana da prolazi ispred našeg balkona i izgovorio je iste riječi kao kada je išao na mjesto susreta kod crkve, to je bilo jako neugodno i jako glasno. Kada je to viknuo drugi puta, bio je sam, nisam vidjela kraj njega nadzornicu niti kćeri. Kada sam ja preuzela dijete i kada sam otišla s djetetom u stan, i čula sam ga i vidjela da je viknuo tu rečenicu prema balkonu, Ivane i Josipe nije bilo u stanu jer su ostale s policijom." Okrivljenik je izjavio: "Dva dana nakon kritičnog događaja vozilo mi je bilo parkirano na tom mjestu jer me je policija odvela na Oranice zbog lažne prijave." Na upit branitelja svjedokinja je iskazala da se ne sjeća kada su kući došle Ivana i Josipa. Navela je: "Ja ne mogu odrediti koliko je prošlo vremena od kada sam preuzela dijete pa dok su se kćeri vratile kući." Na upit branitelja: "Jesu li Josipa i Ivana došle kući između razgovora sa policijom pred kafićem i razgovora sa policijom u policijskoj postaji kada su podnijele prijavu", svjedokinja je iskazala: "Ja ne znam što se događalo od kad sam preuzela dijete kad su me nazvale da dođem po dijete. Znam da mi je kćer koja me nazvala rekla da dođem po dijete jer da je došla policija. Ja se ne sjećam koliko je prošlo vremena dok su kćeri došle kući, ja ga nisam spremala na spavanje, a na spavanje ide oko 21,00 sat." Na upit branitelja: "Jesu li ponovno izlazile nakon što su došle kući", svjedokinja je iskazala da "ne zna." Punomoćnik je prigovorio da je pitanje nebitno, posebice zato što je ovdje prisutna svjedokinja već iskazala kako ne može vremenski smjestiti vrijeme povratka svjedokinje i oštećenice, slijedom čega ista niti ne može odgovoriti na navedeno pitanje, već bi nastavak postavljanja takvih pitanja mogao biti okarakteriziran kao

postavljanje sugestivnih odnosno kapricioznih pitanja pa se stoga predlaže Sudu radi ekonomičnog vođenja postupka u tom pogledu usmjeriti raspravu. Okrivljenik je postavio pitanje svjedokinji: "Tko je došao po mobitel nadzornice u stan?", svjedokinja je iskazala: „Ne sjećam se je li i tko došao po mobitel nadzornice.“ Svjedokinja se obratila okrivljeniku: „Sram te bilo“. Na upit okrivljenika svjedokinji o tome zašto nije pozvala policiju kad sam prijetio vašoj kćeri, svjedokinja je iskazala: "Nemam šta reći. Ja ne znam tko je zvao policiju osim vas“. Na upit punomoćnika svjedokinja je iskazala: "Ja i cijela moja obitelj, mislim na kćeri i supruga su bili uznemireni, ja najviše tom rečenicom izgovorenom dok smo bili na balkonu. Ja ne znam kojim prijevoznim sredstvom su kćeri prijavile događaj i tko je s njima bio. Ja nisam tu večer 13. svibnja 2025. bila u policijskoj postaji, bila sam s djetetom doma.“ Na upit okrivljenika svjedokinji: "Jesam li pričao na mobitel kad sam viknuo te rečenice?" svjedokinja je iskazala: "Nisi, nisam vidjela“.

3.26. Pri provođenju dokaza suočenjem između okrivljenika i svjedokinje Anice Tunjić svjedokinja se obratila okrivljeniku riječima: "Rekao si i to glasno, glasno siđite pičkice Tunjići da vas prebijem". Na upit Suda je li nešto rekao Ivani izjavila je: "Kad su se sreli na tom križanju, rekao joj je debela kurvo jedi brokulu, nitko te neće i dalje je nešto govorio ali nisam čula što.“ Okrivljenik se obratio svjedokinji riječima: "Ja sam jedino rekao vašoj kćeri: "Kani me se, jedi brokulu". Na upit Suda okrivljenik je izjavio: "Nisam rekao rečenicu izađite pičkice svi Tunjići sve ću vas prebiti."

3.27. Na ročištu 17. lipnja 2026. svjedokinja Ivana Pašer Glumac iskazala je na upite Suda o tome je li osobno čula ili joj je to netko rekao da je okrivljenik prolazeći pored zgrade viknuo nešto u smislu Tunjići siđite dolje, pičkice ili tako iskazala je: "Da, to sam čula da je on rekao, osobno sam čula. Ne sjećam se sa kim sam prošla put od zgrade do mjesta susreta znam da nisam sama, mislim da sam ga prošla sa Josipom i djetetom, ali nisam sigurna, mislim da je bila i Ivana. Sjećam se da sam čula osobno da je okrivljenik rekao prolazeći pored zgrade - Izađite pičkice Tunjići ili tako slično jer znam da sam ga nakon što smo ostali on, dijete i ja kod crkve, a Ivana i Josipa su otišle, ja sam ga pitala nešto u smislu ne sjećam se točno riječi, je li zaista to rekao, što mu je to trebalo u tom smislu", a on mi je odgovorio: "kad zaista jesu. Ja se ne sjećam gdje je bila Ivana u trenutku kada sam čula da okrivljenik izgovara tu rečenicu sa Tunjići. On je tu rečenicu uputio prema balkonu zgrade gdje živi obitelj Tunjić, a ja ne znam tko je bio na balkonu.“ Na izričit upit Suda svjedokinji o tome je li osobno čula da je okrivljenik Ivani upućivao riječi vezano uz njenu debljinu i brokulu iskazujem: „Nisam to osobno čula, to mi je Ivana rekla.“ Nakon što mi je predložen dio mog iskaza od 10. ožujka 2026. u dijelu u kojem je navedeno da sam ja na upit okrivljenika meni izjavila da je obitelj Tunjić vršila pritisak na mene iskazujem: "Ja se uopće ne sjećam da sam to rekla.“ Na upit Suda svjedokinji o tome je li obitelj Tunjić na bilo koji način vršila pritisak na nju svjedokinja je iskazala da ne. Navela je: "Jedino kada sam osjetila pritisak je bio trenutak kad mi je Josipa prigovorila da sam trebala reagirati u Maksimiru kada sam bila s okrivljenikom i djetetom i kada je okrivljenik šibicom zapalio neku grančicu, i da će ona to prijaviti, a ja sam bila prisutna cijelo vrijeme i nije bilo nikakve incidentne situacije za bilo kakvu prijavu.“

3.28. Na upit Suda o tome kako je Josipa saznala uopće za tu situaciju za paljenje grančice iskazala je: "Ja u tom trenutku to nisam znala ali Josipa je gledala nas od nekuda. Mislim da je kasnije to sama rekla da je gledala." Na upit Suda iskazala je: "Nije uobičajeno niti je prihvatljivo osim ako se oba roditelja slože, da drugi roditelj prati susret potajno.“ Na izričit upit Suda o tome - kada se odvija susret jednog roditelja sa

djetetom uz prisutnost nadzornice, drugi roditelj nije prisutan osim ako se oba roditelja o tome slože., Na upit branitelja svjedokinja je iskazala: "Roditelji se nisu složili da oba budu prisutni. Meni su se pomiješali događaji jer se susret između okrivljenika i djeteta kod crkve odvio oko 10-tak puta sve skupa, to je bilo prije godinu dana i ne sjećam se više detalja. Ja se zaista ne sjećam kad sam se već nalazila kod crkve na mjestu susreta, je li okrivljenik dolazio prema mjestu susreta ili je već bio sa mnom ja se toga ne sjećam. Ja osobno nisam čula da bi okrivljenik Ivani uputio riječi o debljini i brokuli. Nakon što mi je sutkinja predočila dio zapisnika u kojem sam navela da sam čula da je Ivani okrivljenik rekao: "Ti šuti, jedi brokulu", iskazala je da je moguće. Na upit okrivljenika svjedokinja je iskazala: „Josipa je meni rekla nakon susreta u Maksimiru da je dijete pogledala doma i da je dijete imalo ozljedu i da će me prijaviti Centru. Ja ne znam je li me prijavila ali ozljeda nije bila nego ogrebotina ali blaga. Ovaj događaj u Maksimiru je bio vremenski prije ovog kritičnog događaja.“ Okrivljenik je izjavio: "Oko dva tjedna prije". Na upit Suda svjedokinji o tome je li bilo tko od obitelji Tunjić pokušavao utjecati na mene vezano za ovaj sudski postupak iskazala je da ne.

3.29. Na upit okrivljenika svjedokinji o tome je li ju netko od obitelji Tunjić upozorio ili skrenuo pažnju da je on agresivna osoba, svjedokinja je iskazala: "Josipa mi je rekla da imate problem s alkoholom i da onda znate biti agresivni, ali da meni nećete ništa napraviti. Sjećam se da mi je Josipa ali ne znam kada rekla da bi okrivljenik mogao sa djetetom otići ih Hrvatske. Ja sam već rekla ranije da je odnos između okrivljenika i djeteta izvrstan i sigurno ne bih ni pomislila da bi okrivljenik bio u stanju i htio na neki način ukrasti dijete."

3.30. Na ročištu 17. lipnja 2026. svjedokinja Josipa Knezović iskazala je: "Ostajem kod svih navoda do sada iznijetih u postupku, a na posebne upite Suda, nakon što mi je predöčen iskaz svjedoka Marka Tunjića u dijelu u kojem je naveo da se rečenica okrivljenika u kojoj se Ivani obraća sa kurvo nije mogla čuti obzirom na udaljenost i jačinu glasa do crkve iskazala je: ja sam to dobro čula. Nadzornica ja i dijete smo cijelo vrijeme bili kod crkve od kad smo došli tamo. Na upit Suda o tome je li se okrivljenik nekada prije ovog događaja koliko ona zna Ivani obratio riječju kurvo ili slično, izjavila je: „Koliko ja znam ne“.

3.31. Na ročištu 17. lipnja 2026. svjedokinja Ivana Tunjić na izričit upit Suda o tome kome je bila upućena rečenica Tunjići, pičkice izađite... svjedokinja je iskazala: "bila je upućena mojim roditeljima. Ja sam se osjećala jako posramljeno kad sam čula da mi se okrivljenik obraća riječju kurvo. To je kvart u kojem sam odrasla, ljudi me znaju, susjedi me znaju, bilo me sram. Okrivljenik je prvo obratio se roditeljima tom rečenicom i ona je bila glasna, a ovu rečenicu sa kurvo koju je uputio meni ona je bila nižeg intenziteta glasa, blažeg. Sigurna sam da je okrivljenik se meni obratio sa kurvo neposredno nakon što je uputio prethodnu rečenicu roditeljima, a između toga nije bilo drugih riječi izgovorenih s njegove strane. Meni je bilo jako neugodno i posramljena sam bila već kad se obratio roditeljima. Ja sam bila uznemirena, uzbuđena, bila sam povrijeđenog dostojanstva. Okrivljenik mi se jednom prije kritičnog događaja kad smo bili na Rebru obratio riječju kurvo i meni i sestri."

3.32. Na primjedbu branitelja da u zapisnik nije ušla rečenica svjedokinje, a svjedokinja je iskazala: "Okrivljeniku je cilj sve nas i roditelje i Josipu i mene uznemiriti i posramiti", svjedokinja je iskazala: "On je objavljivao na društvenim mrežama podatke iz našeg osobnog života, gdje živimo i radimo. Objavio je to da radim u vrtiću i zvao je moju bivšu ravnateljicu. Kada mi je prije ovog događaja rekao kurvo na Rebru bila sam prisutna ja, okrivljenik, njegova mama i sestra okrivljenika. Mislím da se zbog tog

događaja na Rebru vodi poseban postupak. Ja ne znam tko je okrivljenik u tom postupku. Ne znam jesam li u drugom postupku pozvana kao svjedok."

3.33. Okrivljenik je predložio provođenje dokaza saslušanjem svjedoka čije podatke je branitelj dostavio u spis na okolnost da je u kritično vrijeme razgovarao mobitelom s nekima od tih svjedoka i da bi oni čuli da je on bilo kakve neprimjerene rečenice izgovarao što mu se stavljaju na teret. Predložio je da se pribavi od tele operatera popis poziva u kritično vrijeme. Punomoćnik oštećenice je izjavio: "Prigovaram provođenju dokaza saslušanjem imenovanih svjedoka jer okrivljenik do sada ni u jednom dijelu nije spomenuo u obrani da je u kritično vrijeme razgovarao mobitelom."

3.34. Obrana navodi: "Svaki svjedok koji je do sada saslušan iznosi drugačije o dinamici i slijedu događaja dok iz optužnog prijedloga ne proizlazi točno određenje trenutka navodnog upućivanja uvredljivih riječi članovima obitelji Tunjić, budući da kroz do sada provedeni postupak de facto nije moguće utvrditi kada je točno i dapače koliko puta tuženik navodno uputio neprimjerene riječi članovima obitelji Tunjić, obrana drži da je prijedlog osnovan pri čemu posebno ukazuje na to da bi se neupitno otklonila vjerodostojnost iskaza oštećene u dijelu u kojem navodi da se optuženik vratio nakon ostvarivanja kontakta s djetetom i ponovno prijetio. Dakle, da se precizira budući da su navodne prijetnje koje su ovdje kvalificirane kao prekršaj čuli članovi obitelji Tunjić koji predstavljaju isti interesni skup, prijedlozi mogu jasno otkloniti njihovu vjerodostojnost te nametnuti pitanje njihove vjerodostojnosti i u ostatku iskaza. U prijedlogu pribavljanja pozicije mobilnog uređaja obrana ističe da bi se istim jasno moglo utvrditi gdje je okrivljenik uopće boravio. Naposljetku ističe se da je Sud već uvažio dokazne prijedloge." Branitelj je predložio provođenjem dokaza uvidom u poruke iz kojih je vidljivo da okrivljenik u komunikaciji općenito koristi poštapalicu „jedi brokulu“ i to godinama.

3.35. Iz djelomične presude Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj POB-282/2024 od 6. lipnja 2026. koja je istog dana postala pravomoćna vidljivo je da je brak između okrivljenika i Josipe Knezović razveden dana 6. lipnja 2025. godine.

3.36. Iz potvrde Odjela za prekršajne evidencije vidljivo je da je okrivljenik proglašen krivim i kažnjen odlukom Općinskog suda u Novom Zagrebu broj Pp-1317/2024 od 12. travnja 2024. koja je istog dana postala pravomoćna, između ostalog radi djela prekršaja iz čl. 22. st. 3. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji.

3.37. Iz presude Općinskog suda u Novom Zagrebu broj Pp-1317/2024 od 12. travnja 2024. vidljivo je da je okrivljenik između ostalog pravomoćno proglašen krivim i kažnjen radi prekršaja iz čl. 22. st. 3. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji koji prekršaj je počinio na način da je počinio psihičko nasilje prema supruzi Josipi Knežević u prisutnosti njihovog maloljetnog djeteta.

4. Branitelj je u završnoj riječi naveo: "U dijelu navodne prijetnje upućene roditeljima Tunjić optužni prijedlog ne stoji budući da isti nisu kvalificirani kao oštećenici, u dijelu uvrede navodi „kurvo, jedi brokulu“ upućene oštećenoj optuženik nije sporio da je rekao „jedi brokulu“ kao svoju poštapalicu no isto ne može predstavljati prekršaj dok i dalje decidirano negira da bi koristio imenicu - uvredu "kurvo". Obrana ukazuje na činjenicu da usprkos višestrukom saslušavanju svjedoka isti dalje nisu konzistentni, različito iznose o događaju, u bitnom, pri čemu članovi obitelji Tunjić kako bi de facto pravdali optužbu iznose neke navode koji faktično se nisu mogli desiti. Naposljetku obrana posebno ukazuje na činjenicu da je kroz postupak kristalizirano da su prije inkriminiranog događaja postojali konflikti vezani uz realizaciju predviđenih

kontakata s djetetom, a što je eskaliralo i upravo inkriminiranog dana na način da je optuženik pozvao policiju zbog opstrukcije kontakata. Stoga je za zaključiti da je riječ o kontra prijavi kojom bi se pravdalo neprimjereno postupanje sa strane majke malodobnog Mara, Josipe Knezović. Uzevši cijeli postupak u obzir po principu da se u slučaju sumnje odlučuje u korist okrivljenika predlaže se osloboditi optuženika."

5. Okrivljenik ističe kako osjeća dubok osjećaj nepravедnosti i obespravljenosti zbog toga što je na vlastite uši, a putem zapisnika i putem vlastitih očiju vidio neupitnu spremnost i obećanje sutkinje kako će provesti sve dokazne prijedloge koje smo tog trenutka predložili, te nas upozorila kako trebamo dostaviti imena, prezimena, adrese i kontakt telefona svjedoka, nakon čega se sutkinja predomisliła što smatram kršenjem čl. 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i sloboda te čl. 47. i čl. 48. Povelje o ljudskim pravima. Okrivljenik ističe kako po njegovom vlastitom dojmu je intelektualno redikulozno smatrati sučeljavanje dvaju osoba licem u lice odnosno dokaz sučeljavanjem vrjedniji od materijalnih dokaza. Okrivljenik moli ukoliko je moguće da od Suda dobije primjeren odgovor zbog čega se već prihvaćena dokazna sredstva odnosno materijali najedanput ne mogu iznijeti."

6. Punomoćnik oštećenice je naveo da smatra dokazanim da je okrivljenik ostvario prekršaj koji mu se stavlja na teret.

7. Na osnovu obrane okrivljenika i provedenog dokaznog postupka utvrđeno je da je okrivljenik ostvario prekršaj za koji je proglašen krivim.

8. U postupku je nesporno da je brak između okrivljenika i Josipe Knezović pravomoćno razveden u lipnju 2025. godine. Isto je nesporno da su okrivljenik i Josipa Knezović roditelji jednog zajedničkog malodobnog djeteta. Nije sporno da je Ivana Tunjić sestra bivše supruge okrivljenika Josipe Knezović. Nesporno je da su međusobni odnosi između okrivljenika i Ivane Tunjić narušeni nakon razvoda braka između okrivljenika i Josipe Knezović. Nije sporna činjenica da se kritičnog dana 13. svibnja 2025. u 17:00 sati trebao održati susret između okrivljenika, oca djeteta malodobnog Mara Knezovića budući dijete živi sa majkom. Nije sporno da se susret trebao održati u Zagrebu, I. Retkovec kod crkve, uz prisutnost socijalne radnice odnosno nadzornice Ivane Pašer Glumac. Nije sporna činjenica da je kritične zgode okrivljenik vrijeme ostvarivanja viđanja sa djetetom uz prisutnost nadzornice - imenovane socijalne radnice, htio provesti u Gradu mladih, ali susret nije održan na taj način jer se majka djeteta tome protivila, pa je socijalna radnica odredila da će se susret održati između oca i djeteta kod crkve u Zagrebu I. Retkovec. Nije sporno da je okrivljenik dan prije kritičnog događaja saznao od socijalne radnice da se majka djeteta protivi njegovom odlasku s djetetom u Grad mladih, a na dan kritičnog događaja prilikom susreta s djetetom, okrivljenik je saznao od socijalne radnice da ne može sa djetetom provesti vrijeme, koje mu je određeno za kontakt s djetetom, u Gradu mladih. Isto nije sporno da su se kritične zgode na mjestu događaja – I. Retkovec br. 5, u neposrednoj blizini zgrade gdje živi obitelj Tunjić, a u neposrednoj blizini tog mjesta je i crkva kod koje se trebao održati susret, nalazili i okrivljenik i Ivana Tunjić. Nesporno je da je okrivljenik preuzeo dijete od socijalne radnice kritične zgode na mjestu susreta koje je socijalna radnica odredila (budući se roditelji nisu složili o mjestu održavanja viđanja oca sa djetetom) – kod crkve u blizini adrese I. Retkovec br. 5.

9. Činjenice koje su sporne – je li okrivljenik ostvario prekršaj koji mu se stavlja na teret, Sud je utvrđivao u dokaznom postupku. Okrivljenik poriče prekršaj navodeći da nije točno da je kritične zgode izgovorio rečenicu "izađite pičkice, svi Tunjići, sve ću vas prebiti," te da nije točno da je Ivani Tunjić obratio se riječima: "kurvo, trebaš

smršaviti, jedi više brokule". Okrivljeniku se optuženjem stavlja na teret da je rečenicu "Izađite pičkice, svi Tunjići, sve ću vas prebiti" izgovorio Ivani Tunjić obraćajući se njoj za vrijeme dok se ona nalazila u stanu, a kada je izašla na ulicu da joj se obratio riječima: "kurvo, trebaš smršaviti, jedi više brokule."

10. Nije prihvaćena obrana okrivljenika u dijelu u kojem je okrivljenik izjavio da nije točno da je kritične zgrade izgovorio rečenicu "Izađite pičkice, svi Tunjići, sve ću vas prebiti," te nije prihvaćena obrana okrivljenika u dijelu u kojem je naveo da se Ivani Tunjić nije obratio riječima: "kurvo, jedi više brokule." Okrivljenik je naveo da joj je samo uputio riječi „Kani me se, jedi brokulu." Sud je temeljem provedenog dokaznog postupka, a cijeneći po slobodnoj ocjeni i u međusobnoj vezi obranu okrivljenika i sve provedene dokaze utvrdio da je obrana okrivljenika u navedenim dijelovima dana u pravcu izbjegavanja njegove prekršajne odgovornosti.

11. Sud je u cijelosti prihvatio vjerodostojnim iskaz svjedokinje Ivane Tunjić. Razloge za to Sud navodi u nastavku obrazloženja. Svjedokinja Ivana Tunjić je od početka postupka u pogledu odlučnih činjenica dosljedno iskazivala o detaljima događaja kritične zgrade. Vrlo je detaljno, sa nizom pojedinosti, od kojih mnoge i nisu odlučne za utvrđivanje prekršajne odgovornosti okrivljenika, ali ukazuju na vjerodostojnost njenog iskaza, opisala kritični događaj. Navela je da je pri izlasku iz zgrade kod stupa električne rasvjete srela okrivljenika koji joj je dolazio sa desne strane, te da je on u tom trenutku okrenuo se prema balkonu njihovog stana i dobacio vrlo glasno njenim roditeljima koji su bili na balkonu riječi: "Izađite pičkice, svi Tunjići, sve ću vas prebiti", opisala je na koji se način osjećala u tom trenutku, te je navela da je on potom obrativši se njoj rekao joj: "kurvo, jedi više brokule, nitko te neće." Vrlo je detaljno sa nizom pojedinosti opisala da je nakon toga ona krenula prema mjestu susreta kod crkve što je vrlo kratka udaljenost (minuta hoda), a on je cijelo vrijeme na toj kratkoj udaljenosti do mjesta susreta kod crkve hodao za njom, ona je išla ispred njega i cijelo vrijeme joj je dobacivao uvredljive riječi, a ona se užasno osjećala. Iskaz svjedokinje Ivane Tunjić je izvan svake sumnje vrlo detaljan, svjedokinja iznosi niz pojedinosti događaja i svojih osjećaja u tim trenucima. Bez obzira na činjenicu što međusobni odnosi okrivljenika i svjedokinje Ivane Tunjić nisu dobri nakon rastave braka između okrivljenika i njene sestre, te bez obzira na činjenicu što se istovremeno sa ovim postupkom vodi i drugi sudski postupak radi drugog događaja u kojem su sudionici i okrivljenik i Ivana Tunjić, navedene okolnosti – narušeni odnosi između okrivljenika i svjedokinje Ivane Tunjić, ne utječu na odluku Suda o vjerodostojnosti iskaza imenovane svjedokinje, niti je Sud u ovom postupku na bilo koji način utvrdio da bi prijava policiji Ivane Tunjić u vezi predmeta optuženja bila neistinita, odnosno da bi bila posljedica toga što je između istih stranaka u tijeku drugi prekršajni postupak radi događaja koji se dogodio nedugo prije kritičnog događaja odnosno da bi ta prijava bila način da svjedokinja Ivana Tunjić i njena obitelj naštete okrivljeniku. Iskaz svjedokinje Ivane Tunjić je logičan, uvjerljiv i životan. Nije prihvaćen navod obrane da je Ivana Tunjić lako spremna dati lažan iskaz. Taj navod nije ničim potkrijepljen, a Sud je u ovom postupku po slobodnoj sudačkoj ocjeni, koja je vezana pravilima logike, cijenio kako obranu okrivljenika tako i iskaz imenovane svjedokinje. Okrivljenik je u obrani naveo suprotno iskazu svjedokinje, da je on kritične zgrade na toj kratkoj udaljenosti na putu do crkve, kretao se ispred svjedokinje, da ga je ona slijedila i da je tri puta prelazila cestu jer kako da je on prelazio cestu tako da je i ona prelazila cestu tri puta. Iz niti jednog dokaza u ovom postupku ne proizlazi da bi kritične zgrade bilo okrivljenik, bilo svjedokinja prelazili cestu na toj kratkoj udaljenosti od minute hoda do

crkve. Okolnost što se svjedokinja Ivana Tunjić ne sjeća svih detalja događaja, što u iskazu i navodi, na primjer, ne sjeća se je li taj put od zgrade gdje žive roditelji do crkve prošla lijevom ili desnom stranom ceste, te kod kojeg kućnog broja ili konkretnog objekta je njoj okrivljenik izgovorio riječi: "kurvo, jedi više brokule, nitko te neće," te je li joj navedene riječi izgovorio vremenski neposredno nakon što se prethodno uvredljivom rečenicom obratio roditeljima na balkonu, ne utječu na ocjenu Suda o vjerodostojnosti iskaza imenovane svjedokinje. Upravo suprotno – činjenica što se svjedokinja ne sjeća nakon godinu dana svih detalja događaja je životna. Svjedokinja je u pogledu odlučnih činjenica dosljedno iskazivala i toga se dobro sjeća da se okrivljenik, čim su se sreli kod stupa električne rasvjete, obratio roditeljima uvredljivim riječima, a potom njoj riječima: "kurvo, jedi više brokule, nitko te neće." Životno je da se u situaciji koju oštećenica opisuje, kada ju je bilo sram i kada se užasno osjećala zbog izgovorenih riječi od strane okrivljenika, jer je to kraj u kojem je odrasla i gdje ju susjedi poznaju, a riječi okrivljenika su se glasno čule, jer nije bilo druge buke u to vrijeme na tom dijelu ceste, osoba koja se nalazi u takvoj situaciji, nekih detalja događaja zbog stresa, uzbuđenja, srama i nelagode, ne sjeća niti odmah vremenski neposredno nakon događaja, a pogotovo kasnije, odnosno da eventualno pobrka vremenski slijed događaja. Okolnost što se svjedokinja ne sjeća svih detalja upravo ukazuje na vjerodostojnost njenog iskaza. Da je svjedokinja iskazivala neobjektivno i neistinito sa ciljem da naštetiti okrivljeniku na bilo koji način, vrlo je vjerojatno da bi se "jako dobro svih detalja sjećala". Obrana navodi da oštećenica nije kritični događaj koji opisuje prijavila policiji neposredno nakon što se dogodio, a što da je mogla već u kafiću, kada su djelatnici policije intervenirali po pozivu okrivljenika radi nepridržavanja majke djeteta odluke o viđanju djeteta sa ocem, a što da ukazuje na to da je prijava oštećenice usmjerena nanošenju štete okrivljeniku i da je neistinita. Oštećenica je iskazala da je nakon što je susret sa djetetom završio, vidjela okrivljenikov auto parkiran i dalje ispred zgrade što joj je bilo neugodno jer je po tome znala da nije otišao, a kada su joj roditelji rekli da je okrivljenik ponovno prolazeći pored zgrade, viknuo opet onu istu rečenicu (Izađite pičkice svi Tunjići, sve ću vas prebiti), tada je zvala policiju. U ovom konkretnom slučaju treba uzeti u obzir da se radi o jednom jedinstvenom događaju – ostvarivanje susreta okrivljenika sa djetetom kojem prethodi kritični događaj radi kojeg se vodi ovaj postupak, intervencija policije po pozivu okrivljenika radi nepridržavanja majke djeteta odluke o viđanju djeteta sa ocem te intervencija policije po pozivu oštećenice radi događaja radi kojeg se vodi ovaj postupak. Oštećenica je kritični događaj prijavila policiji svega nekoliko sati nakon što se isti dogodio. Odlučila je to učiniti kada je saznala da je okrivljenik nakon susreta sa djetetom, prolazeći pored zgrade gdje žive roditelji, opet prema njihovom balkonu viknuo onu istu vulgarnu rečenicu. Ovakav iskaz svjedokinje ne upućuje na zaključak da bi oštećenica prijavila policiji kritični događaj u namjeri da naštetiti okrivljeniku te da je njena prijava neistinita. Po stavu ovog Suda, u ovom slučaju, nije presudno cijeniti vjerodostojnost iskaza oštećenice i vjerodostojnost njene prijave policiji, strogo po vremenu kada je događaj prijavila policiji. To što žrtva odmah nakon događaja ne odluči isti prijaviti nadležnom tijelu, sigurno ne znači da se događaj nije dogodio. Stresne situacije i situacije koje su jako uznemirujuće, a situacija koju svjedokinja opisuje je sigurno takva, životno, zbog niza drugih čimbenika – srama, nesnalaženja, biranja lakšeg i jednostavnijeg načina izlaska iz stresne situacije i slično, kod većine ljudi nemaju direktnu posljedicu – donošenje odluke o tome da se događaj odmah prijavi nadležnom tijelu. Okolnost što je oštećenica prijavila kritični događaj policiji sa

vremenskim odmakom od nekoliko sati, nakon što je saznala da se okrivljenik ponovno uvredljivim riječima obratio njenoj obitelji, ne utječe na ocjenu Suda o vjerodostojnosti njenog iskaza. Njen iskaz je i u tom dijelu životan. Oštećenica je događaj prijavila policiji jer se okrivljenik kritične zgode vulgarnom rečenicom obratio njenoj obitelji, a potom njoj. Odluku o tome da prijavi događaj je donijela nakon što je saznala da je okrivljenik ponovno prolazeći pored njihove zgrade, viknuo istu rečenicu. Navedeno ne znači da se iz činjenice što oštećenica nije odmah nakon kritičnog događaja isti prijavila policiji, može zaključiti o tome da je njena prijava policiji sa odmakom od nekoliko sati bila neistinita.

12. Suglasno iskazu oštećenice, u pogledu odlučnih činjenica, iskazali su svjedoci Marko Tunjić, Anica Tunjić i Josipa Knezović. Svjedokinja Ivana Pašer Glumac je iskazala na ročištu dana 10. ožujka 2026. da kada je već završio susret sa djetetom i kada je već bila policija i vraćala se po mobitel, da je čula da je okrivljenik prolazeći pored zgrade viknuo nešto u smislu: "Tunjići, siđite dolje pičkice ili tako", a na upit Suda o tome je li viknuo nešto slično prije ostvarivanja viđanja sa djetetom, a prolazeći pored zgrade gdje je obitelj Tunjić, iskazala je da se ne može sjetiti. Dana 17. lipnja 2026. na ročištu, svjedokinja je na izričite upite Suda iskazala da je osobno čula da je okrivljenik prolazeći pored zgrade viknuo nešto u smislu: "Tunjići, siđite dolje, pičkice ili tako", te da zna da ga je, nakon što su ostali on, dijete i ona kod crkve, a Ivana i Josipa su otišle, pitala, ne sjeća se točnih riječi, je li zaista to rekao, što mu je to trebalo, u tom smislu. Iskazala je da se ne sjeća gdje se Ivana nalazila u tom trenutku kad je čula da on izgovara navedenu rečenicu. Isto je iskazala da je on tu rečenicu uputio prema balkonu zgrade gdje živi obitelj Tunjić, a ona ne zna tko je na balkonu bio. Nije sporno da je svjedokinja Ivana Pašer Glumac kritične zgode bila jako uznemirena zbog cijelog konteksta u kojem se kritični događaj odvijao, za nju je to bila stresna situacija, emotivno je reagirala i plačem, što je sve Sud također cijenio pri ocjeni iskaza imenovane svjedokinje. Svjedokinja nije bila ni u kakvom odnosu prema okrivljeniku i oštećenici dok nije preuzela obavezu obavljanja dužnosti voditelja mjere – po odluci nadležnog tijela - uz njenu prisutnost su se odvijali susreti – viđanja oca (okrivljenika) sa djetetom, budući dijete živi sa majkom. Nesporno je da je tih susreta uz njenu prisutnost prije kritičnog događaja bilo više, a odvijali su se na istom mjestu – kod crkve, I. Retkovec, u blizini kućnog broja 5. Iako se svjedokinja Ivana Pašer Glumac ne sjeća pojedinih detalja događaja, sama iskazuje da su joj se događaji pomiješali (prije kritičnog događaja bilo je više susreta oca sa djetetom na istom mjestu), te je na ročištima 10. ožujka 2026. i 17. lipnja 2026. iskazivala različito o vremenu kada je čula da okrivljenik upućuje vulgarnu rečenicu obitelji Tunjić prolazeći pored njihove zgrade – dana 10. ožujka je navela da je tu rečenicu izgovorio kada je susret sa djetetom već završio, a dana 17. lipnja je navela da je to čula prije ostvarivanja susreta djeteta sa ocem jer da ga je pitala o tome nakon što su kod crkve ona, on i dijete ostali sami, a Ivana i Josipa su se udaljile, iz iskaza imenovane svjedokinje slijedi utvrđenim da je svjedokinja kritične zgode osobno čula da okrivljenik prolazeći pored zgrade gdje živi obitelj Tunjić, izgovara predmetnu vulgarnu rečenicu prema balkonu zgrade gdje živi obitelj Tunjić. Bez obzira na činjenicu što je svjedokinja iskazivala različito o vremenu izgovaranja navedene rečenice, iz njenog iskaza slijedi utvrđenim da je okrivljenik kritične zgode (bilo prije ili nakon susreta sa djetetom) navedenu rečenicu izgovorio prolazeći pored zgrade u kojoj živi obitelj Tunjić, a što sigurno ne upućuje na zaključak da je obrana okrivljenika u navedenom dijelu (okrivljenik navodi da kritične gode predmetnu rečenicu nije izgovorio prema balkonu stana obitelji Tunjić) vjerodostojna.

13. Svjedokinja Ivana Pašer Glumac je iskazala na ročištu 17. lipnja 2026. na izričit upit Suda, da nije osobno čula da je okrivljenik Ivani upućivao riječi vezano uz njenu debljinu i brokulu, već da joj je Ivana to rekla. Iskazala je da se ne sjeća, a da bi to osobno čula, da bi se okrivljenik kritične zgode obraćao Ivani vulgarnim riječima ili psovkama. Cijeneći po slobodnoj ocjeni i u međusobnoj vezi iskaz svjedokinje Ivane Pašer Glumac koja je kritične zgode bila vidno uznemirena cijelim kontekstom događaja, a pojedinih detalja se ne sjeća, te iskaz oštećenice kojoj Sud, obzirom na već naprijed navedeno, nije imao razloga ne pokloniti vjeru, koja je između ostalog iskazala da je rečenica upućena njoj: "Kurvo, jedi više brokule" izgovorena nižim intenzitetom glasa od prethodne okrivljenikove rečenice upućene njenim roditeljima, kao i obranu okrivljenika koja je u očitom neskladu sa iskazom svjedokinje Ivane Pašer Glumac (okrivljenik poriče da je kritične zgode izgovorio vulgarnu rečenicu obitelji Tunjić prolazeći pored njihove zgrade, a iz iskaza svjedokinje Ivane Pašer Glumac, voditeljice mjere pri ostvarivanju viđanja oca sa djetetom koja prije preuzimanja te obaveze nije bila u ni u kakvom odnosu prema sudionicima ovog postupka slijedi suprotno), Sud je ocijenio da okolnost - što se svjedokinja Ivana Pašer Glumac ne sjeća da bi okrivljenik obraćajući se Ivani spominjao vulgarne riječi ili psovke i da ona nije osobno čula da bi on Ivani uputio riječi vezano uz njenu debljinu i brokulu, već da joj je to Ivana rekla, ne utječe na ocjenu Suda o vjerodostojnosti iskaza svjedokinje Ivane Tunjić.

14. Sve provedene dokaze suočenjem u tijeku dokaznog postupka Sud je također cijenio po slobodnoj ocjeni. Prilikom provođenja istih, sudionici navedenih dokaznih radnji, ostali su kod svojih ranije datih izjava.

15. Cijeneći brižljivo, savjesno i kritički obranu okrivljenika i sve provedene dokaze, i to, kako svaki dokaz posebno, tako i sve dokaze u njihovoj međusobnoj vezi, kao i rezultate svog provedenog dokaznog postupka, Sud je iz iskaza svjedokinje Ivane Tunjić utvrdio da je okrivljenik kritične zgode prolazeći pored balkona zgrade u kojoj živi obitelj Tunjić, uputio njenim roditeljima koji su bili na balkonu, rečenicu: "Izađite pičkice svi Tunjići, sve ću vas prebiti", a potom se njoj, koja se nalazila na cesti, obratio riječima: "Kurvo, jedi više brokule, nitko te neće". Iz iskaza svjedokinje je utvrđeno da je rečenica upućena roditeljima bila jačeg intenziteta glasa, glasnije se čula, od riječi koje je potom uputio njoj. Iz iskaza je dalje utvrđeno da je zbog svih tih riječi – izgovorenih od strane okrivljenika njenim roditeljima, a potom njoj, ona bila posramljena, užasno se osjećala, bilo joj je neugodno (to je kraj gdje je odrasla, susjedi ju poznaju, u to vrijeme na cesti nije bilo druge buke, rečenice okrivljenika izgovorene su glasno, a to je bio peti mjesec, to su susjedi čuli), bila je zbog toga uznemirena, uzbuđena i povrijeđenog dostojanstva.

16. Provedenim dokaznim postupkom utvrđene su sve odlučne činjenice, a svako daljnje provođenje dokaza značilo bi samo odugovlačenje ovog postupka. Stoga, Sud nije prihvatio prijedlog obrane za provođenjem dokaza pribavom ispisa poziva telefonskih brojeva koje je koristio okrivljenik u kritično vrijeme od tele operatera te da se provede dokaz uvidom u poruke iz kojih da je vidljivo da okrivljenik u komunikaciji koristi dugi niz godina poštalicu „jedi brokulu“. Iz istog razloga Sud je odustao od provođenja dokaza saslušanjem svjedoka Lucije Karla Ugrina, Maje Grgić, Anice Knezović i Marijana Šarića.

17. Sud okrivljenika nije proglasio krivim za dio optuženja u kojem je navedeno da je okrivljenik prekršaj ostvario i na način da se okrivljenik kritične zgode Ivani Tunjić obratio i riječima: "trebaš smršavit", jer ta činjenica u dokaznom postupku, nije utvrđena

(svjedokinja Ivana Tunjić je navela da se okrivljenik njoj obratio riječima: "Kurvo, jedi više brokule, nitko te neće"), a okrivljenik je prekršaj koji mu se stavlja na teret, ostvario već i na način opisan u izreci presude.

18. Sud okrivljenika nije proglasio krivim za dio optuženja u kojem je navedeno da je okrivljenik prekršaj ostvario i na način da je kritične zgode ispred balkona kuće vikao Ivani Tunjić: "Izađite pičkice, svi Tunjići, sve ću vas prebiti!", za vrijeme dok se Ivana Tunjić nalazila u stanu, jer u dokaznom postupku nije utvrđeno da se okrivljenik kritične zgode navedenom rečenicom obratio Ivani Tunjić. U dokaznom postupku je utvrđeno da je okrivljenik tu rečenicu uputio roditeljima Ivane Tunjić, a što se okrivljeniku optuženjem ne stavlja na teret. Proglašavajući okrivljenika krivim za to što je predmetnu rečenicu uputio roditeljima Ivane Tunjić, bez obzira na to što utvrđeno da je Ivana Tunjić tom rečenicom upućenom roditeljima, bila uznemirena i povrijeđenog dostojanstva, Sud bi povrijedio načelo identiteta optužbe i presude jer prema optužnom prijedlogu roditelji Ivane Tunjić nisu žrtve nasilja u obitelji niti je u optužnom prijedlogu navedeno da je okrivljenik prekršaj nasilja u obitelji počinio i prema roditeljima Ivane Tunjić. Okrivljenik je prekršaj koji mu se stavlja na teret iz članka 10. stavka 1. točke 3. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji ostvario već i na način naveden u izreci presude.

19. Stoga je Sud okrivljenika proglasio krivim za prekršaj opisan u izreci presude i izrekao mu novčanu kaznu u iznosu od 900,00 eura koja novčana kazna je za navedeno djelo prekršaja propisana u iznosu od najmanje 900,00 eura ili kazna zatvora od najmanje 30 dana, uzimajući pri tome u obzir sve okolnosti koje utječu na vrstu i visinu kazne, a cijeneći pri tome značaj i težinu počinjenog prekršaja, okolnosti pod kojima je do prekršaja došlo, stupanj odgovornosti okrivljenika i imovinske prilike okrivljenika. Sud je okrivljeniku kao olakšavajuću okolnost uzeo u obzir činjenicu da je otac jednog malodobnog djeteta, a kao otežavajuća okolnost uzeta je u obzir činjenica da je prekršajno kažnjavan, sve prema potvrdi Odjela za prekršajne evidencije u koju je vršen uvid u dokaznom postupku. Sud okrivljeniku kao otežavajuću okolnost nije cijenio činjenicu da je jednom pravomoćno proglašen krivim za prekršaj počinjenog nasilja u obitelji jer navedena činjenica predstavlja jedno od bitnih obilježja prekršaja za koji je okrivljenik u ovom postupku proglašen krivim. Navedena činjenica ne može istovremeno biti i bitno obilježje prekršaja za koji je okrivljenik proglašen krivim u ovom postupku i otežavajuća okolnost. Sud je utvrdio da će se kod okrivljenika novčanom kaznom u naznačenom iznosu ostvariti svrha kažnjavanja, te da okrivljenik u budućе više neće činiti ista ili slična djela prekršaja, a što će odgojno utjecati i na druge da ne čine iste ili slične prekršaje.

20. Odluka o troškovima prekršajnog postupka temelji se na citiranim zakonskim odredbama, a visina paušala određena je prema duljini i složenosti postupka, kao i imovinskim prilikama okrivljenika, u skladu s Rješenjem o određivanju paušalnog iznosa za troškove prekršajnog postupka.

Zagreb, 23. lipanj 2026.

Zapisničarka
Mirjana Šupljika Svetec

Sudac
Vesna Fumiš

Uputa o pravnom lijeku:

Poslovni broj: Pp-6730/2025

Protiv presude dopuštena je žalba u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa presude. Žalba se podnosi Općinskom prekršajnom sudu u Zagrebu, Avenija Dubrovnik 8 u dva primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske.

Dostavna naredba:

1. Okrivljenik, Marijan Knezović, Lanište 20, 10000 Zagreb,
2. Tužitelj PUZ-a, III Policijska postaja Zagreb,
3. branitelju, Odvjetnik Bojan Opačić, Vodnikova 8, 10000 Zagreb.
4. oštećenici, Ivani Tunjić, I Retkovec 5, 10040 Zagreb,
5. Punomoćniku oštećenice: Odvjetnik Zoran Žakula, Ulica Crvenog križa 18, Zagreb
6. Pismohrana – ovdje.